

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล)
จังหวัดแพร่



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2554

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล)
จังหวัดแพร่



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล)
จังหวัดแพร่



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2554

สุภภัทร แก้วกล้า. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์เวชนี กริทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร ปีการศึกษา 2552 โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร จำนวน 238 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) บุคลิกภาพ (X_3) นิสัยทางการเรียน (X_4) การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง (X_5) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_8)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_2)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_4) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_8) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรฐราชฐรณูกุล) จงหวัตแพร ได้ร้อยละ 50.10

4. สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชภุฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชภุฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .5.807 - .489 X_4 - .440 X_8$$

4.2 พยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชภุฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.393 X_4 - .389 X_8$$



FACTORS AFFECTING ON LEARNING PROBLEMS OF THE SECOND LEVEL, PRIMARY
GRADES 4-6 STUDENTS AT WATMETANGGARAWAS SCHOOL
IN PHRAE PROVINCE



Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2011

Suwaphat Klaewkla. (2011). *FACTORS AFFECTING ON LEARNING PROBLEMS OF THE SECOND LEVEL, PRIMARY GRADES 4-6 STUDENTS AT WATMETANGGARAWAS SCHOOL IN PHRAE PROVINCE*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Prof. Dr. Pasana Chularat.

The purposes of this research were to study the factors affecting on learning problems of the second level ,primary grades 4-6 students at Watmetanggarawas school in Phrae Province. The factors were divided into 3 dimensions, First of them was personal factors: learning achievement, personality, and studying habits, Second of them was family factor: guardians' learning attend and guardians' economic level and third of them was school environmental factors: physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teacher and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The 238 samples were the second level, primary grades 4-6 at Watmetanggarawas school in Phrae Province in academic year 2009. The instrument was questionnaires of Watmetanggarawas school in Phrae Province. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among the factors affecting on learning problems of the second level ,primary grades 4-6 students at Watmetanggarawas school in Phrae Province and 7 factors; learning achievement (X_1), personality (X_3), studying habits (X_4), guardians' learning attend (X_5), physical learning environment (X_6), interpersonal relationship between students and their peer groups (X_7) and interpersonal relationship between students and their teacher (X_8) at .01 level.

2. There were no significantly correlation between the factors affecting on learning problems of the second level ,primary grades 4-6 students at Watmetanggarawas school in Phrae Province and 1 factors; guardians' economic level.

3. There were significantly 2 factors affecting the factors affecting on learning problems of the second level ,primary grades 4-6 students at Watmetanggarawas school in

Phrae Province, at .01 level ranking from the most to the least factors; studying habits (X_4) and interpersonal relationship between students and their teacher (X_8). These 2 factors could predicted about percentage of 53.0

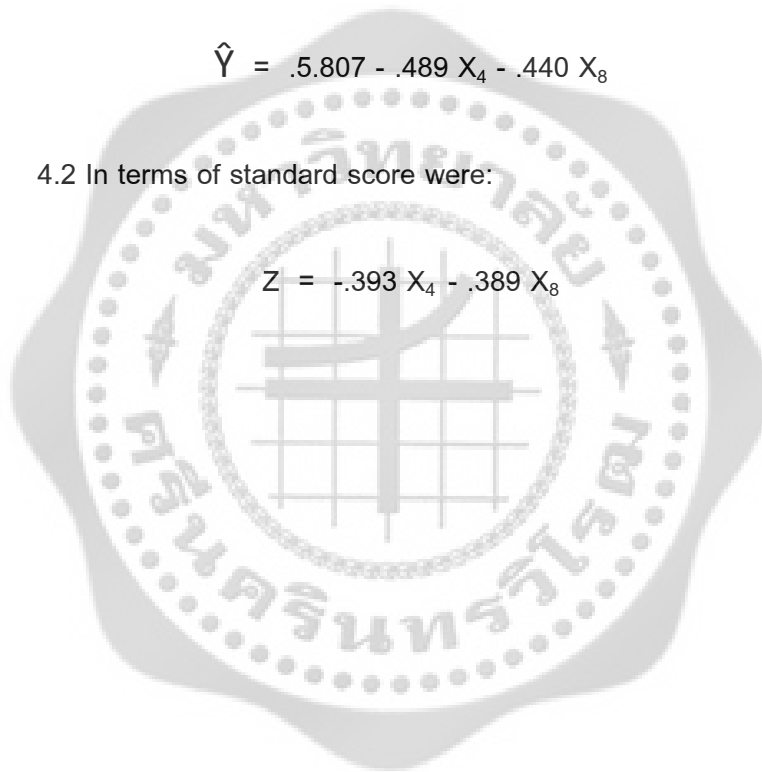
4. The significantly predicted equation of the factors affecting on learning problems of the second level ,primary grades 4-6 students at Watmetanggarawas school in Phrae Province at .01 level were as follows:

4.1 In terms of raw scores were:

$$\hat{Y} = .5.807 - .489 X_4 - .440 X_8$$

4.2 In terms of standard score were:

$$Z = -.393 X_4 - .389 X_8$$



ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ประธานที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่า ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนวคิด คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนให้แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ แห่งภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ และอาจารย์นิคม แก้วกล้า อาจารย์วิชาศิลปศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ นิสิตปริญญาโททุกคน ที่ให้คำแนะนำ กำลังใจและความช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่ชาย และคุณภักธ อภิชาติสกุล ผู้ให้ความรัก ความช่วยเหลือทุกด้านมาโดยตลอด

คุณประโยชน์อันใดที่ได้จากการทำสารนิพนธ์นี้ขอนำมาเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรมความดี ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบันด้วยดีตลอดมาพร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในทุกๆ สิ่งทั้งด้านกำลังกายและด้านกำลังใจ อย่างมิสามารถหาสิ่งใดมาทดแทน

สุวภัทร แก้วกล้า

สารบัญ

| บทที่ | หน้า |
|--|------|
| 1 บทนำ | 1 |
| ภูมิหลัง..... | 1 |
| ความมุ่งหมายของการวิจัย..... | 3 |
| ความสำคัญของการวิจัย..... | 4 |
| ขอบเขตของการวิจัย..... | 4 |
| ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย..... | 4 |
| ตัวแปรที่ศึกษา..... | 4 |
| นิยามศัพท์เฉพาะ | 5 |
| กรอบแนวคิดในการวิจัย..... | 7 |
| สมมติฐานของการวิจัย..... | 8 |
| 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง | 10 |
| เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน | 10 |
| เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน | 16 |
| เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัด แพร่ | 31 |
| 3 วิธีดำเนินการวิจัย | 39 |
| การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง | 39 |
| การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... | 40 |
| การหาคุณภาพเครื่องมือ | 50 |
| การเก็บรวบรวมข้อมูล | 51 |
| การวิเคราะห์ข้อมูล | 51 |
| สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล | 52 |
| 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล | 53 |
| สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล | 53 |
| การวิเคราะห์ข้อมูล | 54 |
| การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล | 54 |
| ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... | 54 |

สารบัญ (ต่อ)

| บทที่ | หน้า |
|--|------|
| 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ | 60 |
| ความมุ่งหมายของการวิจัย | 60 |
| สมมติฐานการวิจัย | 60 |
| วิธีดำเนินการวิจัย | 60 |
| เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย | 61 |
| การเก็บรวบรวมข้อมูล | 62 |
| การวิเคราะห์ข้อมูล | 62 |
| สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล | 62 |
| อภิปรายผลการวิจัย | 63 |
| ข้อเสนอแนะ | 68 |
| ข้อเสนอแนะทั่วไป | 68 |
| ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป | 69 |
| บรรณานุกรม | 70 |
| ภาคผนวก | 75 |
| ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ | 76 |
| ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย | 78 |
| ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ | 91 |
| ประวัติย่อผู้วิจัย | 99 |

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษา นับเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของคนในประเทศ เพราะรากฐานของชาติ คือ คน รากฐานของคน คือ การศึกษา คนที่มีคุณภาพจะช่วยสร้างความเจริญที่ยั่งยืนในอนาคตได้ การเตรียมคนที่มีคุณภาพเพื่อเป็นผู้นำด้านต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะนำพาชาติให้เจริญก้าวหน้า การปรับโครงสร้างทางการศึกษา การปฏิรูปการศึกษาต้องทำอย่างจริงจังและจริงจัง ต้องร่วมมือกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา การฝึกฝนคนที่มีสติปัญญาให้ได้เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์เทคโนโลยีใหม่ ๆ อันเป็นกำลังสำคัญในการบริหารและพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ต้องสร้างคนเก่งหัวกะทิขึ้นมาเพื่อเป็นผู้นำทางวิชาการในอนาคต (โกวิท วรพิพัฒน์. 2535 : 8) ดังคำปาฐกถาของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2542 :86) ทรงตรัสไว้ว่า การศึกษา คือ การพัฒนาคน พัฒนาชาติ ให้คนมีความรู้ที่จะสามารถสร้างตนให้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น สร้างชาติให้อยู่อย่างมีความสุขและรุ่งเรืองได้

การศึกษาในระดับประถมศึกษาถือเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาบุคคลในชาติ อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ดังนั้นการส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา จึงมีความสำคัญและจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับ พันธสัญญาบัตร (2521 : 65) ที่กล่าวว่า การประถมศึกษา เป็นการศึกษาสำหรับมวลชนอย่างแท้จริง นับได้ว่าเป็นระดับการศึกษาที่สำคัญยิ่งต่อพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศ

ในปัจจุบันสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีส่วนที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนประถมศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้นเมื่อรวมเป็นด้านใหญ่ ๆ ได้แก่ ปัญหาการเรียน ปัญหาส่วนตัว และปัญหาสังคม ปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมมีผลกระทบต่อพัฒนาการทุก ๆ ด้าน ของนักเรียนและเป็นรากฐานไปสู่ปัญหาในวัยรุ่น (สมเกียรติ อัจฉาภรณ์. 2533 : 1) ดังคำกล่าวของ ประเสริฐ ชูสิงห์ (2527 : 29) ว่า ปัญหาที่ปรากฏเด่นชัดที่สุดในกลุ่มวัยรุ่นนั้น ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้ง จะพบว่าส่วนใหญ่มีรากฐานมาตั้งแต่เด็กเล็ก หรือเด็กในชั้นประถมศึกษา

จากการที่ผู้วิจัยมีบิดาเป็นครูผู้สอนอยู่โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต 1 ได้ปรารภกับผู้วิจัยว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีผลการเรียนไม่ดี ไม่ตั้งใจเรียน และมีพฤติกรรมก้าวร้าวกับผู้ปกครอง ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 238 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 68 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 31 คน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน และนักเรียนหญิง 47 คน โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ สรุปได้ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะนี้นักเรียนคิดว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” ผลการสำรวจเรียงลำดับปัญหาที่พบบ่อยที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ผลดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาที่พบบ่อยที่สุด คือ ปัญหาการเรียน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 41.56 ได้แก่ เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่รู้เรื่อง เรียนไม่เข้าใจ เนื้อหาบางรายวิชายากเกินไป และครูให้งานมากเกินไป รองลงมา คือ ปัญหาส่วนตัว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 38.96 ได้แก่ ครอบครัวมีฐานะยากจน มาโรงเรียนสาย เข้ากับเพื่อนไม่ได้ พ่อแม่ทะเลาะกันในเวลาลำบาก ใช้เงินมากกว่ารายรับ และพ่อแม่ทะเลาะกันทุกเช้า และรองลงมา คือ ปัญหาการทำงาน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.48 ได้แก่ ทำงานกลุ่มไม่ได้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัญหาที่พบบ่อยที่สุด คือ ปัญหาการเรียน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 ได้แก่ เรียนไม่ทันเพื่อน เพื่อนเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน เรียนไม่เข้าใจ และครูให้งานมากเกินไป รองลงมา คือ ปัญหาส่วนตัว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18 ได้แก่ มาโรงเรียนสาย เข้ากับเพื่อนไม่ได้ พักผ่อนไม่เพียงพอ ครอบครัวมีฐานะยากจน ดูโทรทัศน์มากเกินไป และตื่นสาย และรองลงมา คือ ปัญหาการทำงาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 ได้แก่ ทำงานกลุ่มไม่ได้ และไม่มีความสามัคคีในกลุ่ม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัญหาที่พบบ่อยที่สุด คือ ปัญหาการเรียนจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 50.54 ได้แก่ เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน มีทักษะในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์น้อย มีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับพอใช้ ครูให้งานมากเกินไป และจดจำในสิ่งที่เรียนได้ไม่หมด รองลงมา คือ ปัญหาส่วนตัว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 44.09 ได้แก่ ฐานะครอบครัวไม่ดี มาโรงเรียนสาย เพื่อนแกล้ง ชอบอ่านหนังสือที่ไม่มีประโยชน์ มีอคติต่อเพื่อน ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบเถียงกับแม่ และถูกขู่ทำร้ายจากแม่ และรองลงมา คือ ปัญหาการทำงาน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.37 ได้แก่ ทำงานกลุ่มไม่ได้

คำถามข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า “นักเรียนคิดว่าปัญหานั้นเกิดจากสาเหตุใด” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาการเรียน เกิดจาก ไม่ตั้งใจเรียน ไม่กล้าถามครู ไม่ทำการบ้าน ขาดเรียนบ่อย ครูสอนเร็วเกินไป และไม่อ่านหนังสือ ปัญหาส่วนตัว เกิดจาก นอนดึก ใช้เงินฟุ่มเฟือย และดูโทรทัศน์มากเกินไปจนทำให้ไม่ได้อ่านหนังสือ และปัญหาการทำงาน เกิดจาก เพื่อนในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีปัญหาการเรียน เกิดจาก ไม่กล้าถามครู ไม่ทำการบ้าน ขาดเรียนบ่อย ครูสอนเร็วเกินไป ไม่อ่านหนังสือ ไม่สนใจการเรียน ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ตั้งใจเรียน ส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่รับผิดชอบ และทำงานช้า ปัญหาส่วนตัว เกิดจาก นอนดึก เพื่อนชอบตลกตลก ใช้เงินฟุ่มเฟือย ดูโทรทัศน์มากเกินไป ไม่อ่านหนังสือ และพ่อแม่หาเงินได้น้อยจึงให้เงินมาใช้ที่โรงเรียนน้อย และปัญหาการทำงาน เกิดจาก ไม่รู้จักเพื่อน ๆ มีปัญหาภายในกลุ่ม และเพื่อนในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาการเรียน เกิดจาก เรียนไม่เข้าใจ ทำกิจกรรมมากเกินไป ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน ไม่กล้าถามครู เพื่อนคุยกันในเวลาเรียนทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง ทำงานไม่ทันเพื่อน เกียจคร้าน ครูให้งานมากเกินไป ไม่เข้าใจโจทย์หรือการบ้านที่ครูให้มา ขาดเรียนบ่อย และครูสอนไม่เข้าใจ ปัญหาส่วนตัว เกิดจาก กัดฟันจากครอบครัวที่บังคับให้อ่านหนังสือเรียน มีอคติต่อเพื่อน พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ ปรับตัวเข้ากับเพื่อนในห้องไม่ได้ พักผ่อนไม่เพียงพอ แม่มีปัญหาจากที่ทำงานทำให้อารมณ์แปรปรวน พ่อแม่ประกอบอาชีพที่ไม่มั่นคง นอนดึก ตู้อครมากเกินไป พ่อแม่มีรายได้น้อย และไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และปัญหาการทำงาน เกิดจาก เพื่อนในกลุ่มไม่มีความสามัคคีกัน

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ น่าจะมีปัญหาการเรียน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ตั้งใจเรียน ไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจ ไม่ชอบอ่านหนังสือ ขาดเรียนบ่อย และไม่เข้าใจโจทย์หรือการบ้านที่ครูให้มา ดังที่กรรณิการ์ พินศิริกุล (2541 : 3) กล่าวว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในโรงเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน ลักษณะนิสัยในการเรียน การใช้เวลาในการเรียน เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนการสอนของครู ถ้านักเรียนมีปัญหาการเรียนก็จะส่งผลเสียต่อการเรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง เบื่อเรียน และเลิกเรียนในที่สุด (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับ พนม เกตุมาน (2550 : 21) กล่าวว่า ในปัจจุบันมีการแข่งขันทางการเรียนมาก เด็กที่มีปัญหาการเรียนมักจะเกิดปัญหาพฤติกรรมอื่นตามมา เช่น เกเร ก้าวร้าว ดื้อ ซน เครียด วิตกกังวล หงุดหงิด คบเพื่อนไม่ได้ หนีเรียน หนีเที่ยว ปัญหาทางเพศ และการใช้สารเสพติด ซึ่งเกิดจากความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเองที่ตามมาจากการขาดความสำเร็จในการเรียน การถูกตำหนิจากพ่อแม่ ความรู้สึกตนเองล้มเหลว และขาดความภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้เป็นปัญหาอารมณ์ และกลายเป็นปัญหาบุคลิกภาพ การหาสาเหตุของปัญหาควรรับทำเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมอื่นๆ ที่ จะเกิดตามมาได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อครูประจำชั้น ครูผู้สอน ครูแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อใช้ประกอบการวางนโยบายในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 718 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 233 คน เป็นนักเรียนชาย 106 คน และนักเรียนหญิง 127 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 112 คน และนักเรียนหญิง 94 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 279 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 141 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 238 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 68 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 31 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน และนักเรียนหญิง 47 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967 : 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.2 บุคลิกภาพ

1.1.3 นิสัยทางการเรียน

- 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัญหาการเรียน** หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค ขัดขวาง ขัดสงสัยในการเรียนของนักเรียน ที่ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ และทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีสมาธิในการเรียน จดจำในสิ่งที่เรียนไม่หมด เนื้อหาบางรายวิชายากเกินไป และครูให้งานมากเกินไป

2. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน** หมายถึง สิ่งส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และนิสัยทางการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนซึ่งวัดได้จากระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (Grad Point Average)

2.1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่แสดงออกถึงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงออก เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำของ เจนกินส์ (Jenkins' Activity Survey) โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

2.1.2.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ได้แก่ ลักษณะของนักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวหน้า โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.2.2 ลักษณะบุคลิกแบบ บี ได้แก่ ลักษณะของนักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จืดใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคใดๆ ไม่ชอบที่จะทำงานในเวลาเร่งด่วน และสามารถอดทนรอคอยได้

2.1.3 นิสัยทางการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ทําเป็นประจําเกี่ยวกับการเรียน ขยัน อดทน มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน รู้วิธีการเรียน และพัฒนาการเรียนของตนเองอยู่เสมอ

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่กับงานต่างๆ ที่นักเรียนได้รับมอบหมาย

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน ในกรณีที่นักเรียนไม่มีบิดามารดา ให้หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับในแต่ละเดือน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน

2.3.1.1 สถานที่เรียน หมายถึง ภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณของนักเรียน มีความสะอาด และปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง จำนวนของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีหลากหลายเพียงพอกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน มีความทันสมัย และมีคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื้อฟัง การตั้งใจเรียน การปฏิบัติตามคำสั่งของครู การช่วยเหลืองานของครูที่ตนสามารถทำได้ การขอคำแนะนำและปรึกษาครูทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน

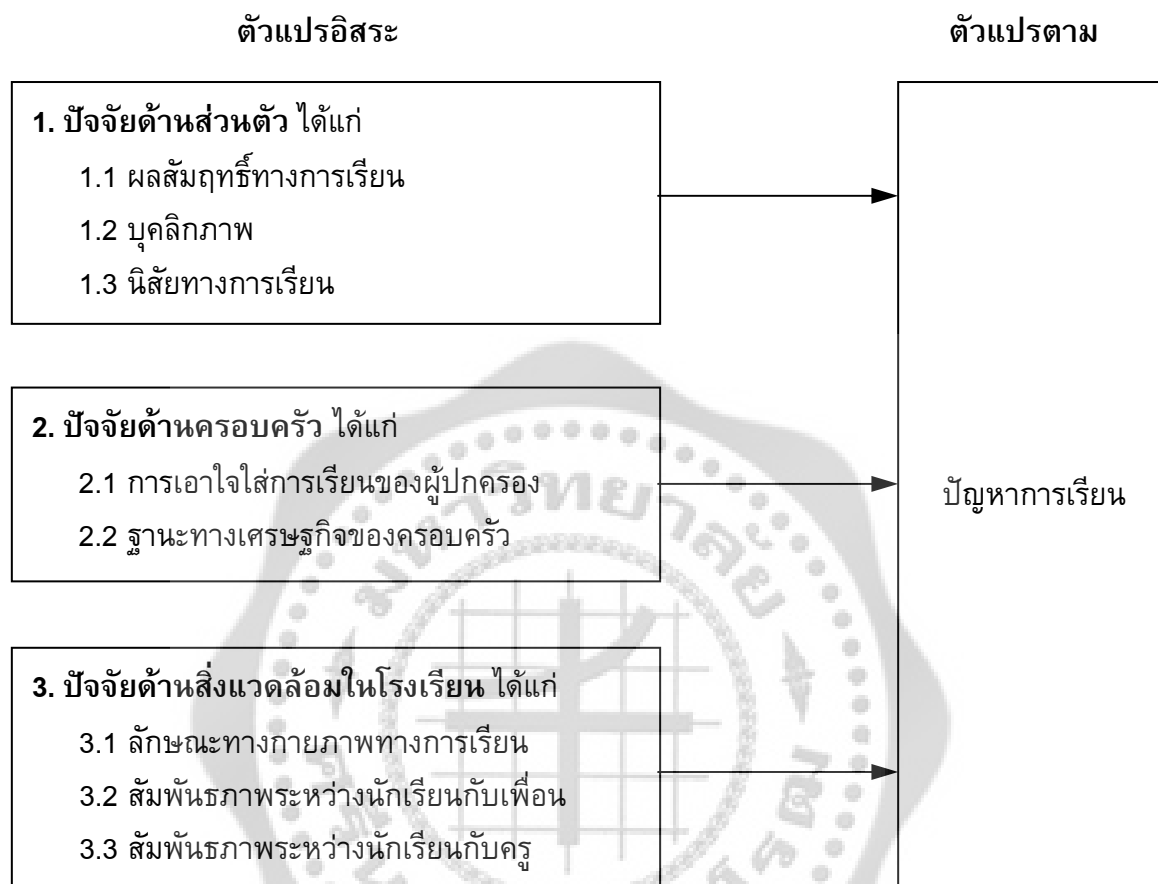
2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็น ให้คำปรึกษาและแนะนำนักเรียนทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียน และให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำกิจกรรม

ต่างๆ ร่วมกันในกลุ่ม การรู้จักให้และเสียสละ การยอมรับและเคารพในสิทธิของเพื่อน สนใจในความรู้สึกของเพื่อน และการห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน



กรอบแนวคิดในการวิจัย



ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชภูร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชภูร์นุกูล) จังหวัดแพร่

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อ
ปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

1.1.1 ความหมายของปัญหาการเรียน

สลัญญา ชันทอง (2540 : 5) ได้ให้ความหมายของปัญหา คือ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ขัดขวางมิให้มนุษย์ได้พบกับความต้องการของตน หรือสิ่งที่เป็นอุปสรรค ขัดขวางต่าง ๆ ที่เป็นเหตุให้การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ในชีวิตประจำวันทุกคนจะต้องเคยพบกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาทางด้านการเรียน การงาน การเงิน ฯลฯ ซึ่งแต่ละคนก็มีวิธีในการแก้ปัญหาแตกต่างกันไป แต่ถ้านำวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ มาศึกษาพิจารณา จะพบว่าสามารถสรุปเป็นทฤษฎีได้ นักวิชาการทางด้านการศึกษาให้ความสนใจศึกษาในเรื่องเหล่านี้ ส่วนใหญ่มักจะสรุปตรงกันว่า การเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา เป็นการเรียนรู้ในระดับสูงที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรู้ ประสบการณ์ ของผู้เรียนรู้

กรรณิการ์ พินศิริกุล (2541 : 3) กล่าวว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรคและความรู้ไม่สบายใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในโรงเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน ลักษณะนิสัยในการเรียน การใช้เวลาในการเรียน เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนการสอนของครู

เหนือห้อง กุบกระโทก (2542 : 6) กล่าวว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง ข้อบกพร่องในการเรียน ซึ่งทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายที่คาดหวังไว้ในจุดประสงค์

อุทัย ออกมา (2542 : 2) กล่าวว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง ความขัดข้องทางการเรียน ทำให้เกิดปัญหาในการเรียน ได้แก่ สมาธิสั้น และร่างกายไม่มีความพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. 2549 : 11-12 ; อ้างอิงจาก วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา) กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อน และมีความรู้ไม่เท่ากัน ไม่สนใจเรียน ไม่ตั้งใจเรียน เปื่อหน่ายต่อการเรียน ไม่มีความพร้อมในการเรียน เรียนไม่เป็น จดคำบรรยายไม่เป็น ไม่กล้าซักถามเมื่อไม่เข้าใจ มีจำนวนผู้เรียนมากเกินไป ผู้เรียนชอบคุยกันในเวลาเรียน เกียจคร้าน ไม่ทำงานส่ง ไม่มาเรียน ไม่ตรงต่อเวลา เข้าห้องเรียนสาย ส่งงานช้า หากความรู้ด้วยตัวเองไม่เป็น สื่อสารไม่เป็น พูดไม่เป็น เขียนไม่เป็น จับประเด็นไม่ได้ ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่กระตือรือร้น สุขภาพกายและสุขภาพจิตไม่ดี

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรคข้อบกพร่องในการเรียน ซึ่งทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด ปัญหาการเรียนอาจจะมาจากสภาพแวดล้อม เนื้อหาวิชา สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน และตัวของนักเรียน

1.1.2 สาเหตุของปัญหาการเรียน

จันท์ชิตา พุกพานานนท์ (2552 : 58) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนของเด็กเกิดจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นที่ตัวเด็กเอง และสภาพแวดล้อมการอบรมเลี้ยงดูทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ซึ่งหากเกิดจากหลายปัจจัยผสมผสานกันระหว่างเด็ก ครอบครัว และโรงเรียน จะยิ่งทำให้ปัญหาการเรียนแย่ลง เช่น เด็กมีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ อยู่กับครอบครัวที่ยากจนและพ่อแม่หย่าร้าง รวมทั้งเรียนในโรงเรียนที่ไม่มีคุณภาพ จะยิ่งทำให้การแก้ไขปัญหายากยิ่งขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าเด็กมีความบกพร่องทางการเรียนเฉพาะด้าน เช่น มีปัญหาเรื่องคำนวณหรือการเขียน แต่สติปัญญาฉลาด ไม่มีปัญหาทางอารมณ์ ปรับตัวได้ดี มีฐานะดี ถ้าหากได้รับการศึกษาที่เหมาะสมจะช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้ดีขึ้นได้

ก. ปัญหาการเรียนที่เกิดจากตัวเด็ก

1.) ความผิดปกติทางเขาวนปัญญา

เด็กมีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์มากๆ มักจะได้รับการวินิจฉัยตั้งแต่วัยทารกหรือวัยก่อนเรียน ส่วนเด็กที่สติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ไม่มาก มักได้รับการวินิจฉัยช้ากว่าคือเมื่อเด็กเริ่มเรียนชั้นอนุบาลหรือประถมต้น จะเรียนไม่ทันเพื่อน หรือสอบตกซ้ำชั้น แต่ก็ยังสามารถเรียนจนจบชั้นประถมปีที่ 4-6 ได้ ถ้าได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม

2.) ประสาทการรับรู้ผิดปกติ

เด็กที่หูตึงหรือหูหนวก จะมีปัญหาการสื่อสารและการพูด ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ เด็กจะมีปัญหาด้านการอ่าน คำนวณ รวมทั้งอาจมีปัญหการปรับตัว และปัญหาพฤติกรรมตามมา ส่วนเด็กที่มีการมองเห็นผิดปกติ เช่น ตาสั้น ตาเอียง หากไม่ได้รับการแก้ไขก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของเด็ก เด็กที่มีปัญหาการมองเห็นอย่างมาก เช่น ตาบอด จะมีพัฒนาการล่าช้าในหลายๆ ด้าน ทั้งการเคลื่อนไหว การพูดและการใช้ภาษา การเล่นและการเข้าสังคม

3.) ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง

ประมาณ 1 ใน 4 ถึง 2 ใน 3 ของเด็กที่เจ็บป่วยเรื้อรัง จะมีปัญหาการเรียนร่วมด้วย จากหลายปัจจัย เช่น โรคที่เป็นอยู่อาจมีผลกระทบต่อสมองโดยตรง เช่น โรคลมชัก

หรือมีความพิการของสมอง ทำให้มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ หรือความเจ็บปวดที่ได้รับจากโรคอาจรรบกวนสมาธิในการเรียน เช่น ผู้ป่วยที่เป็นโรคฮีโมฟีเลีย มีเลือดออกในข้อบ่อๆ จะจำกัดการเคลื่อนไหวและมีความเจ็บปวดทรมานขณะเคลื่อนไหว ทำให้ไม่อยากไปโรงเรียน ขาดเรียนบ่อย ส่งผลให้ความคาดหวังของครูและผู้ปกครองลดลงยาที่ใช้ เช่น ยาแก้อักเสบ ยาลดน้ำมูก อาจทำให้เชื้องซึมหรือ่วงนอน ยาแก้อักเสบบางตัว (เช่น ฟิโนบาร์บิทัล) อาจทำให้สมาธิสั้น ชน อยู่ไม่นิ่ง ยาบางตัว อาจทำให้อ่อนเพลีย (เช่น ยาเคมีบำบัดรักษาโรคมะเร็ง)

4.) ภาวะทางอารมณ์ผิดปกติ

ปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ เช่น วิตกกังวล ซึมเศร้า อาจเป็นสาเหตุทำให้เด็กมีปัญหาการเรียนหรืออาจเป็นผลตามมาจากการศึกษาที่เด็กมีปัญหาการเรียนอยู่ก่อนแล้ว ก็ได้ประมาณร้อยละ 30-80 ของเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ จะมีปัญหาทางด้านการเรียนร่วมด้วย ถ้าเด็กมีปัญหาพฤติกรรมที่แสดงออกชัดเจน เช่น ก้าวร้าว ต่อต้าน หรือรบกวนการเรียนการสอนของครูและเพื่อนในชั้นมักจะถูกส่งมาปรึกษาแพทย์เร็วกว่าเด็กที่มีปัญหาอารมณ์ที่เก็บกดไว้ภายใน เช่น วิตกกังวล ซึมเศร้า เพราะฉะนั้นการประเมินเด็กที่มาด้วยปัญหาการเรียนจะต้องประเมินปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ด้วยเสมอ

5.) การเรียนรู้ด้อย

คำว่า การเรียนรู้ด้อย (Learning disability หรือ LD) หมายถึง ภาวะที่เด็กมีความบกพร่องในการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากการทำงานของสมองผิดปกติทำให้เรียนไม่ได้เต็มที่ตามศักยภาพที่มีอยู่ โดยอาจแสดงออกถึงความบกพร่องเรื่องการฟัง คิด อ่าน พูด เขียน หรือคำนวณ ซึ่งการเรียนรู้ด้อยเหล่านี้ไม่ได้มีสาเหตุมาจากตาบอด หูหนวก ปัญญาอ่อนหรือปัญหาทางอารมณ์ (คนตาบอด หูหนวก หรือปัญญาอ่อน อาจมีสภาวะการเรียนรู้ด้อยร่วมด้วยได้) โดยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจะต่ำกว่าระดับสติปัญญา หรือศักยภาพที่มีอยู่อย่างน้อย 2 ปี หรือมากกว่า ส่วนใหญ่จะ 모르สาเหตุของการเรียนรู้ด้อย แต่พบได้เพิ่มมากขึ้นในครอบครัวที่เคยมีเด็กการเรียนรู้ด้อย รวมถึงเด็กที่มีประวัติแม่ใช้ยาหรือแอลกอฮอล์ขณะตั้งครรภ์ เด็กคลอดก่อนกำหนด ขาดออกซิเจนหรือสมองมีการทำงานผิดปกติ จากการติดเชื้อ อุบัติเหตุหรือได้รับสารพิษ เช่น สารตะกั่ว ถึงแม้การวินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้ด้อยจะทำในเด็กที่เข้าเรียนแล้ว แต่เด็กวัยก่อนเรียนอาจมีลักษณะของเด็กที่การเรียนรู้ด้อยให้สังเกตเห็น เช่น เป็นเด็กเลี้ยงยาก หรือชนมากผิดปกติ สมาธิสั้น ไม่ทำตามคำสั่ง เข้ากับเพื่อนไม่ได้ หรือมีพัฒนาการทางภาษาล่าช้า คือ พูดช้า พูดไม่ชัด เรียนรู้คำใหม่ๆ ได้ช้า เลือกใช้คำไม่เหมาะสม มีปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเลข ตัวอักษร และเวลา เด็กเหล่านี้เมื่อโตขึ้นอาจมีปัญหาการเรียนรู้ด้อย จึงต้องเฝ้าระวัง สังเกต ติดตาม และหาทางช่วยเหลือแต่เนิ่นๆ

6.) สมาธิสั้น

สมาธิสั้นเป็นปัญหาทางพฤติกรรมที่พบได้ บ่อยของเด็กวัยเรียน พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง การวินิจฉัยนั้นแยกเด็กออกเป็น 2 กลุ่มคือ ขาดสมาธิ และชนอยู่ไม่นิ่ง หุนหันพลันแล่น ทำก่อนคิด เด็กบางคนมีปัญหาขาดสมาธิอย่างเดียว บางคนปัญหาส่วนใหญ่ คือ ชนอยู่ไม่นิ่ง หุนหันพลันแล่น และเด็กบางคนมีทั้งขาดสมาธิและชน อยู่ไม่นิ่ง หุนหันพลันแล่นร่วมกัน

มักพบว่าเมื่ออาการก่อนอายุ 7 ขวบ และต้องมีอาการอยู่อย่างน้อย 6 เดือน โดยอาการเหล่านี้ไม่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็กวัยเดียวกัน พบได้เกือบตลอดเวลาทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เด็กที่มีปัญหาสมาธิสั้น มักมีปัญหาวฤทธิกรรมอื่นร่วมด้วย เช่น ปัญหาการเรียน การพูด และการใช้ภาษา ปัญหาการปรับตัวเข้าสังคม ต่อต้าน ไม่รวมมือ ชอบทำผิดระเบียบ เครียด กังวล เป็นต้น การรักษาใช้การปรับสภาพแวดล้อมและปรับพฤติกรรมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนร่วมไปกับการใช้ยาในผู้ป่วยบางราย เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปรับตัวได้ เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ลดปัญหาการเรียนและปัญหาพฤติกรรมที่เกิดจากสมาธิสั้นและสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

7.) เด็กที่มีความสามารถพิเศษ

บางคนเรียกว่า เด็กอัจฉริยะ เด็กปัญญาเลิศ เด็กที่มีพรสวรรค์พิเศษ คือเด็กที่มีความสามารถมากกว่าเด็กวัยเดียวกัน มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ โดยเด็กอาจจะมีพรสวรรค์พิเศษด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน เช่น คณิตศาสตร์ ภาษา กีฬา ดนตรี หรือการเป็นผู้นำ เด็กที่มีความสามารถพิเศษพบได้ประมาณ ร้อยละ 5-10 ของเด็ก ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถพิเศษของเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจภาคภูมิใจในตนเองและมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ เพราะเด็กที่มีพรสวรรค์พิเศษจะรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากเพื่อนร่วมชั้น เข้าใจบทเรียนได้รวดเร็ว และประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาได้ต่างจากเพื่อน และอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายชั้นเรียนและระบบการเรียนการสอนจนกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาการเรียนและปัญหาพฤติกรรม

ข. ปัญหาการเรียนที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมของเด็ก

1.) ปัญหาครอบครัวและสังคม

ปัญหาภายในครอบครัวที่พบได้บ่อยๆ คือความขัดแย้งภายในครอบครัว พ่อแม่แยกกันอยู่ หย่าร้าง มีการกระทำทารุณต่อเด็ก ทอดทิ้งปล่อยปละละเลย หรือพ่อแม่มีปัญหาทางอารมณ์และจิตใจ ส่วนปัญหาทางสังคม เช่น ฐานะยากจน พ่อแม่ตกงาน ดิถยาเสพติด ปัญหาต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพราะเครียดกังวลกับปัญหาภายในครอบครัว อาจซึมเศร้า ก้าวร้าว ต่อต้าน หรือมีปัญหาวฤทธิกรรมอื่นตามมา นอกจากนี้ ความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีมากเกินไป หรือการละเลยไม่เอาใจใส่และไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาล้วนส่งผลต่อการเรียนของเด็กทั้งสิ้น

2.) ปัญหาที่โรงเรียน

การจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก หลักสูตรของโรงเรียนที่เข้มงวดเร่งรัดมากเกินไปหรือปล่อยปละละเลย อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ได้มาตรฐาน สื่อต่างๆ ไม่ได้คุณภาพหรือไม่เหมาะสม คุณภาพของครู ความสามารถและเทคนิคของ ครูผู้สอนในการสร้างแรงจูงใจในการเรียน รวมทั้งสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน จำนวนนักเรียนที่มากเกินไปในแต่ละห้อง อัตราส่วนของครูและนักเรียนไม่เหมาะสม เช่น ครู 1 คน ต่อเด็กนักเรียน 60-70 คน กฎระเบียบและวิธีการลงโทษเมื่อเด็กทำผิด การให้คำชมเชยและให้กำลังใจเมื่อเด็กมีความพยายามหรือทำได้สำเร็จ มีส่วนส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียน

อาจเป็นแรงเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของเด็กด้วยเช่นกัน เช่น เด็กไม่ยอมไปโรงเรียน เพราะถูกเพื่อนแกล้งหรือล้อเลียนบ่อยๆ เป็นต้น

1.1.3 การประเมินเด็กที่มีปัญหาการเรียน

จันท์ทิตา พฤษพานานนท์ (2552 : 65) กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาการเรียนจะต้องได้รับการช่วยเหลือจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ ครู กุมารแพทย์ หรือแม้กระทั่งตัวเด็กด้วย ดังนี้

1.) กุมารแพทย์

สามารถบอกชนิดและความรุนแรงของปัญหา เพื่อหาว่ามีปัญหาด้านสุขภาพที่อาจทำให้เกิดปัญหาการเรียนหรือไม่ เช่น โรคลมชัก หอบหืด เป็นต้น นอกจากนี้แพทย์ต้องประเมินสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก สร้างความไว้วางใจและประสานให้เกิดความร่วมมือของพ่อแม่ ครู และตัวเด็ก ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาการเรียนของเด็กได้อย่างดี

2.) พ่อแม่

การร่วมมือกันแก้ไขปัญหานั้น พ่อแม่ก็มีส่วนสำคัญมากๆ แพทย์ต้องประเมินข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความเข้าใจต่อปัญหาของพ่อแม่ว่าเป็นอย่างไร รวมทั้งความสัมพันธ์ที่มีต่อเด็ก ซึ่งปัญหาอาจเกิดมานานจนเป็นความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับเด็ก พ่อแม่อาจวิตกกังวล ผิดหวังในตัวลูก เครียด โกรธที่ไม่ได้ตั้งใจ ทำให้ความสัมพันธ์ของพ่อแม่กับลูกเสียไป ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้พ่อแม่จะต้องเปิดเผย เช่น เด็กมีปัญหาพฤติกรรมอื่น นอกจากปัญหาการเรียนหรือไม่ เช่น ต่อต้าน ก้าวร้าว มีคนในครอบครัวที่มีปัญหาการเรียนหรือไม่ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ พี่ น้อง สภาพชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน เวลาที่ให้กับลูกและกิจกรรมที่ทำร่วมกัน ปัญหาของพ่อแม่เอง เช่น ติดเหล้า ยา ซึมเศร้า หย่าร้าง ยากจน ตกงาน มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ทำผิดกฎหมาย รวมถึงทัศนคติและค่านิยมของพ่อแม่ต่อการเรียน ให้ความสำคัญต่อการเรียนของลูกมากน้อยแค่ไหน

3.) ครู

ข้อมูลที่ได้จากครูก็มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือเด็ก เช่น วิชาที่มีปัญหา ความสนใจ ความตั้งใจ ลายมือ ความสม่ำเสมอในการมาเรียน ผลการเรียนในอดีต (สมุดพก สมุดจดงาน) ความประพฤติในห้องเรียน ความช่วยเหลือหรือการทดสอบที่เคยทำไปแล้ว

4.) เด็ก

ข้อมูลจากตัวเด็กตามลำพังมีความสำคัญต่อการช่วยเหลือเด็กด้วย เพื่อจะรู้ว่าเด็กคิดอย่างไรกับปัญหาและเพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนของปัญหาการเรียน เช่น สอบตก หนีเรียน หรือมีวิชาใดบ้างที่เป็นปัญหา ความสัมพันธ์ในครอบครัว หย่าร้าง ย้ายบ้าน ย้ายโรงเรียน ซึ่งอาจทำให้เด็กเครียดและกังวล ไม่มีสมาธิในการเรียน มีกิจกรรมอะไรบางอย่างที่ชอบทำ วิชาที่ชอบเรียน มีการใช้ยา สารเสพติด และแอลกอฮอล์ร่วมด้วยหรือไม่ (โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น) ซึ่งจะทำให้เด็กมีผลการเรียนตกต่ำลงหรือหนีเรียน ขาดเรียนบ่อยหรือไม่ ซึ่งอาจเป็นจากโรคเรื้อรังที่เป็นอยู่ เช่น ฮีโมฟีเลีย ต้องหยุดเรียนเพื่อไปรับการรักษาที่โรงพยาบาล โรคลมชัก หนูน้ำหนกเรื้อรัง สารตะกั่ว เป็นพิษ เลือดจางจากการขาดเหล็ก เป็นต้น รวมทั้งยารักษาโรคบางตัวที่อาจมีผลต่อสมาธิ (เช่น

ฟิโนบาร์ บิทาล ทีโอฟิลลีน สูดือฟีดรีน)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เรย์โนลด์ (Raynolds. 1970 : 4879-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเทเนสซีตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า ด้านตัวผู้สอนมีอุปสรรคที่ทำให้ผู้สอนไม่สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนได้ นั่นก็คือ ไม่มีเวลาเพียงพอ ด้านวิธีสอน อาจารย์ผู้สอนมุ่งสอนให้นักเรียนจำเนื้อหา มีอาจารย์ส่วนน้อยที่ใช้วิธีสืบสวนสอบสวน การศึกษารายกรณี การใช้อุปกรณ์การสอน หนังสืออ่านประกอบมีน้อยมาก การเลือกหนังสือเป็นตำราเรียน ความพอใจของอาจารย์ส่วนมากต้องการให้มีการอบรมวิธีสอนสังคมศึกษาใหม่ๆ

รูบิน (Rubin. 1975 : 41-51) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนมีวิธีเรียนแตกต่างกันออกไป เนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

(1) ชนิดของความรู้ ความรู้บางอย่างต้องเรียนด้วยการจำ แต่บางชนิดต้องเรียนด้วยความเข้าใจ

(2) ลำดับขั้นการเรียนรู้

(3) อายุ คนที่มีอายุมากกว่าจะสามารถเดาข้อความได้เก่ง เพราะมีประสบการณ์มาก แต่คนที่มีอายุน้อยจะสามารถปรับตัวได้ดีกว่า

(4) การนำไปใช้ การเรียนภาษาที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสนำไปใช้มากนักจะทำให้การเรียนนั้นอยู่ในวงแคบ แต่ถ้าผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้มากจะทำให้การเรียนขยายวงกว้างมากขึ้นมากกว่า

บราเซอร์ (Bratcher. 1976 : 4855-A) ได้จัดบริการให้คำปรึกษาเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนและจากการให้บริการปรึกษา พบว่า นักศึกษามีปัญหาต่างๆ เรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้ ปัญหาการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ปัญหาทัศนอาชีพ และปัญหาด้านสังคม

รอกเจอร์ส (Rogers. 1989 : 256-268) วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยครู ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาการเรียน ปัญหา รองลงมา ได้แก่ ความสัมพันธ์กับอาจารย์

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ทัศนีย์ พิศาลรัตนกุล (2536 : 89) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาโทมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนมากเกินไป เนื่องจากลักษณะของรายวิชาบางวิชา

จำเป็นต้องออกไปทัศนศึกษา และค่าใช้จ่ายในการถ่ายเอกสาร ตลอดจนค่าหน่วยกิตในการลงทะเบียนเรียนทำให้ผู้เรียนมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

ชโรทัย ปัญติ (2540 : 88-95) ได้ทำการศึกษาปัญหาในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุมมีปัญหาในการเรียนโดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิธีเรียนทางไกล ด้านครูประจำกลุ่ม ด้านกิจกรรมการพบกลุ่ม ด้านการประเมินผล อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุมมีปัญหาในการเรียนในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร ด้านวิธีการเรียนทางไกลและกิจกรรมการพบกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05

พิสมัย บัวอุไร (2542 : 99-102) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาสูง คือ เนื้อหาวิชาที่เรียน หลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน
2. ปัญหาการเรียนด้านวิธีการสอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ การจัดทำตารางเรียนในแต่ละรายวิชาเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียน
3. ปัญหาการเรียนด้านผู้สอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน
4. ปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้เรียน
5. ปัญหาการเรียนด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งมีความยากเกินไป
6. ปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ จำนวนสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

พวงผกา ศรีสวัสดิ์ (2544 : 60) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนสำหรับบุคลากรประจำการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พบว่า นักศึกษาโดยรวมและจำแนกตามระดับการศึกษา และศูนย์การศึกษา ในโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนสำหรับบุคลากรประจำการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

งามรัตน์ ผดุงกุล (2545 : 65) ได้ศึกษาปัญหาทางด้านการเรียนของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเพื่อชีวิต ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาคกลาง จำนวน 360 คน พบว่า 1) นักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาค

กลาง มีปัญหาการเรียนที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา การสอนของอาจารย์ และหลักสูตรเนื้อหา อุปกรณ์ ตำรา อยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษามีแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง 3) เปรียบเทียบปัญหาทางด้านการเรียนจำแนกตามเพศ และระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในด้านการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการเรียน เป็นปัญหาที่พบมากที่สุดกับเด็กในวัยเรียน ด้านตัวผู้สอนมีอุปสรรคที่ทำให้ผู้สอนไม่สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนได้ นั่นก็คือ ไม่มีเวลาเพียงพอ ด้านวิธีสอน อาจารย์ผู้สอนมุ่งสอนให้นักเรียนจำเนื้อหา มีอาจารย์ส่วนน้อยที่ใช้วิธีสืบสวนสอบสวน การศึกษารายกรณี การใช้อุปกรณ์การสอน หนังสืออ่านประกอบมีน้อยมาก การเลือกหนังสือเป็นตำราเรียน ความพอใจของอาจารย์ส่วนมากต้องการให้มีการอบรมวิธีสอนสังคมศึกษาใหม่ๆ นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะอยู่ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ระดับชั้นต่างกันล้วนประสบปัญหาด้านการเรียนในหลายๆ ด้าน เหมือนกัน ซึ่งทำให้นักเรียนไม่มีความสุขกับชีวิตการเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไอแซงค์ อาโนลด์ และไมลีย์ (Eysenck, Arnold and Meili. 1972 : 6) ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความหมายอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งร่างกายและสติปัญญา ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้กระบวนกรที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต เพื่อการตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของเกรดจากโรงเรียนซึ่งต้องอาศัยกระบวนกรที่ซับซ้อน และระยะเวลาานพอสมควร หรืออาจได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

แฮริส (Harris. 1984 : 14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปรด้านสติปัญญาและตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนการเผชิญความเครียดและการปรับตัวเป็นการใช้สติปัญญาประเมินสภาพการณ์ว่าเป็นอันตรายหรือไม่ ตลอดจนหาวิธีแก้ไขสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกันและต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่ง

สามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ทั่วไป

2.1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เทอร์แมน และโอเดน (ประหยัดศรี เกื่อนศิริ. 2536 : 48 ; อ้างอิงจาก Terman and Oden. 1974) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีลักษณะต่อไปนี้ได้แก่ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความมานะพยายาม ไม่มีแรงจูงใจ ไม่มีความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย และไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีลักษณะที่ต้องการจะประสบความสำเร็จ มีแรงจูงใจสูง มีความพากเพียร และมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคม

กิลล์ (กันต์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี. 2540 : 20 ; อ้างอิงจาก Gill. 1962) ได้ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่เรียนดีมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เต็มศักดิ์ คทวณิช (2540 : 123) ได้ทำการวิจัยเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพนิสัยทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540 : 84) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียน และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันมีผลทำให้นักเรียนประสบปัญหาแตกต่างกัน

2.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

1.) ความหมายของบุคลิกภาพ

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 40 ; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่าบุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511: 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ ส่วนต่างๆ นั้น ได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ และวิธีการปรับตัวโครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

กุญชรี้ คำชาย (2540 : 198) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นคำกลางๆ หมายถึง ลักษณะรวมถึงตัวบุคคลอันประกอบไปด้วยพฤติกรรมภายในและภายนอกซึ่งประกอบเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรม การรับรู้ เจตคติ แรงจูงใจ และปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะที่ไม่เหมือนใคร

อลพอร์ต (สร้างค์ ไคว้ตระกูล. 2544 : 31 ; อ้างอิงจาก Allport. 1955) ให้คำจำกัดความของคำว่าของคำว่า “บุคลิกภาพ” ว่าเป็นการจัดและรวบรวมเกี่ยวกับระบบทางร่างกายและจิตใจ (Psychophysical Systems) ภายในตัวของแต่ละบุคคลแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ยังผลให้แต่ละบุคคลมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ไม่ซ้ำแบบกับคนอื่น

วรารณณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2544 : 29) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลมีลักษณะแตกต่างจากบุคคลอื่นซึ่งมีปัจจัยเกี่ยวข้อง ได้แก่ พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ ประสบการณ์ และการฝึกอบรมในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นตามความประสงค์

สร้างค์ ไคว้ตระกูล (2544 : 31) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ คือ คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลแสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

อารี พันธุ์ณี (2546 : 67) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทำให้แยกความแตกต่างของบุคคลได้ และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยที่รวมเป็นฉบับของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยแสดงออกทางด้านภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทาง อันเป็นผลเนื่องมาจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

2.) ความสำคัญของบุคลิกภาพ

อารี พันธุ์ณี (2546 : 67) กล่าวว่า ถึงความสำคัญของบุคลิกภาพในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การดำเนินชีวิต การงานและสังคม ซึ่งมีผลต่อความเจริญก้าวหน้า คุณประโยชน์และความสำเร็จของบุคคลดังนี้

1. ความมั่นใจ บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะมีความรู้สึกมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำต่างๆ ได้อีกด้วย
2. ความสำเร็จ บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี สามารถสร้างศรัทธาแก่ผู้พบเห็น
3. ประกอบกับมีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ความเป็นตัวของตัวเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ก็จะทำให้เป็นคนที่มีศักยภาพในตนเองสูง และเป็นคนที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ดี

3.) ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่ามีมนุษย์เรานั้นมีลักษณะทางสรีระที่เป็นแบบไป—แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับแต่ละอย่าง (Luthan. 1989:160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn.1990 : 58-85 ; citing Jung. N.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เครื่องคิดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเองและการกระทำทุกอย่างที่มักจะขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ำเร็จปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer and others. 1984 : 34 ; citing Friedman & Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มี ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของคนที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982 : 272-273 ; Farmer and others. 1984 : 35 ; Smith & Anderson. 1986 : 1166-1167 ; Fontana and others. 1987 : 177)

- 1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ขอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่างๆอย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ช่มชู้ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) มีความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others. 1985 : 165 ; Michell ; & Lanson. 1987 : 203 ; Robbins. 1989 : 511)

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพเป็นการแสดงออกทั้งด้านการกระทำและความคิด ซึ่งเป็นผลมาจากพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อมรวมทั้งประสบการณ์ต่างๆ ที่บุคคลได้รับจึงกลายเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

4.) การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และบี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman ; & Rosenmen. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อเป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framinghaen Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบหนึ่ง ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ถึงความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ที่ได้รับแรงเสริมจากการทำงานกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจเนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่ามีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ผลและมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สตรูบได้ว่า บุคลิกภาพเป็นการแสดงออกทั้งด้านการกระทำและความคิด ซึ่งเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประสบการณ์ต่างๆ ที่บุคคลได้รับจึงกลายเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

2.1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เคลลี และฮูสตัน (Kelly & Houston. 1985: 634) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ และ แบบบี จำแนกตามความแตกต่างทางด้านลักษณะชีวิตสังคมภูมิหลังและการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านจำนวน 220 คน โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า หญิงที่ทำงานนอกบ้านมีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีปริมาณงานที่ทำมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงานความเครียดในการทำงาน และต้องการประสบการณ์การทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

ชวาทซ์ และคนอื่นๆ (Schawart; others. 1986: 235) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จผลการศึกษพบว่าคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จผลการศึกษพบว่าคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความมุ่งหมายหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

สตรูบ และ โบลันด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 19 -20; อ้างอิงจาก Strube; & Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง และจะมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี นั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกันและการวินิจฉัยความยากของงาน และความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

ไคลเวอร์และไวด์เนอร์ (Kleiver and Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิง จำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น เด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

2.1.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชมพูนุท พงษ์ศิริ (2535: 73 -74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานหรือผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่ำที่สุดและนักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความคิดวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหาทุกวันวิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆ แบบรวมช่อม

ศักดิ์สิทธิ์ สรณพงศ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุมคุณภาพกับ เจตคติความต้องการและบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวของสมาชิกกลุ่มควบคุมคุณภาพ พบว่า จากลักษณะของบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ที่ชอบเข้าสังคมชอบการเปลี่ยนแปลง และมีงานวิจัยพบว่า ผู้มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จะทำงานที่มีลักษณะติดต่อกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการทำกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในขณะที่ ธีระศักดิ์กำพรณารักษ์ ฝ่ายแผนการและติดตามผล กรมพลศึกษา พบว่า การมีความเกรงใจสูง การไม่กล้าแสดงออก ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิกภาพแบบเก็บตัว เป็นปัญหาสำคัญของการทำกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ ดังนั้นจึงตั้งสมมุติฐานการวิจัยข้อ 8 ว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวของสมาชิกกลุ่มควบคุมคุณภาพ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จในการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุมคุณภาพ

พระธีรภักดิ์ สารธมโม (2550 : 92) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมาธิในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมาธิในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีสมาธิในการเรียน

มากทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีลักษณะ คือ ความมานะพยายามในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพทั้งแบบเก็บตัว-แสดงตัว มีผลให้เด็กมีลักษณะที่แตกต่างกันในด้านของพฤติกรรม การแสดงออกและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลจากการเลี้ยงดู ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า บุคลิกภาพแบบ เอ น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

คำว่า “นิสัย” หมายความว่า ความประพฤติที่เคยชิน (ราชบัณฑิตยสถาน : 2538)

คำว่า “นิสัย” คือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ (Eysench, Arnold and Meile. 1972 : 40)

1.) ความหมายของพฤติกรรมด้านการเรียน

การเอาใจใส่ต่อการเรียน ความสนใจใฝ่รู้ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์มอบหมายให้จากรายงานการวิจัยเอกสาร เรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับบัณฑิตศึกษา พอสรุป เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษาได้ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543) ผู้เรียนควรรับผิดชอบดูแลกิจกรรมการเรียนของตนเอง ซึ่งได้แก่ การวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง โดยอาศัยแหล่งทรัพยากรทางความรู้ต่างๆ ที่จะช่วยให้ แผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติหรืออาจเป็นการอาศัยประสบการณ์ความชำนาญของผู้อื่นก็ได้ แต่เป็น ความรับผิดชอบของผู้เรียนที่จะได้มาซึ่งคำตอบของคำถามที่ต้องการ ซึ่งผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบทั้ง การควบคุมเนื้อหา กระบวนการ องค์ประกอบของบริบท และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของตน (ไพฑูริย์ สินลาร์ตน์. 2543 : 38 อ้างอิงจาก Boud. 1982; Long. 1990; Baldonado. 1993) และ ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจถึงความสำคัญของปัญหาในชีวิตจริงของคนเราที่จะต้องเผชิญอยู่ ตลอดเวลา ขณะเดียวกันผู้เรียนก็ต้องพัฒนาตัวเองให้รู้จักตั้งข้อสงสัยในสภาพแวดล้อมและปัญหา ของสังคมอยู่เสมอ เพราะการสงสัยจะเป็นเบื้องต้นของการวิจัย นอกจากนั้นผู้เรียนจะต้องมีความ ละเอียดถี่ถ้วนกับข้อมูลที่ได้ศึกษามาและวิเคราะห์ตีความตามข้อมูลที่ได้มาเป็นหลัก ผู้เรียน เองจะต้องแสวงหา คิด และพัฒนาความคิดของตนครั้งแล้วครั้งเล่าจนเป็นภาพรวมของตนแล้วจึง ถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาให้ชัดเจน พร้อมทั้งรับเอาความคิดของคนอื่นๆ เพื่อปรับแก้ความคิด ของตนเองด้วย

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (พระมหาเดชจำลอง พุฒหอม. 2550 : 30 ; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของ

บุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเองและมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

คำว่า “นิสัยการเรียน” “ทักษะในการเรียน” และ “เทคนิคในการเรียน” มีความหมายที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้เกิดความสับสน ซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้น หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนนั้น หมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และทำบันทึกย่อการสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุประสงค์ต่างๆ ในการเรียน (สุวิมล ว่องวาณิช. 2525 : 19-20) และโฮล์ทแมน (Holtzman. 1965 : 17) ได้กล่าวเกี่ยวกับนิสัยในการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ 1) การใช้เวลาเรียน ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาว่างได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำอะไรก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลา ทำเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา 2) วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนที่ถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น กล่าวได้ว่า นิสัยการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจในการเรียนในทางปฏิบัติ เป็นวิธีการในการเรียนที่กระทำซ้ำๆ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาทางการเรียนของนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติจนเป็นประจำในทางการเรียนและเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะต้องมีลักษณะของความตั้งใจ มีการวางแผนการเรียน มีการจัดระบบการเรียน มีการแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

2.1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2524-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประไพ มีศิลป์ (2546 : 66) ได้ศึกษาการฝึกสมาธิแบบอานาปานสติ ร่วมกับการปรับพฤติกรรมด้วยการเสริมแรงทางบวกที่มีผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกสมาธิแบบอานาปานสติร่วมกับการปรับพฤติกรรมด้วยการเสริมแรงทางบวก กับนักเรียนกลุ่มควบคุม มีคะแนนนิสัยการเรียนในระยะเวลาหลังการทดลอง และติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยนิสัยการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งสองระยะ

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าวสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนของนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน เพราะถ้านักเรียนมีนิสัยทางการเรียนที่ดีแล้วจะทำให้นักเรียนสามารถเรียนและแก้ปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว

2.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง

2.2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง

ครอนบาค (Cronbach, 1970 : 112-115) มีแนวคิดว่าคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและอารมณ์ ซึ่งบรรยากาศทางอารมณ์นั้นเป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่บิดามารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีทัศนคติที่ดีต่อลูกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดีและทำให้เด็กเรียนได้อย่างเต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียน

โคแมนและแฮมแมน (จิตติกร ชินสุวรรณพานิช, 2546 : 32 ; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับและการยกย่องเด็ก บรรยากาศในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย ความรัก ความอบอุ่น และยอมรับบุคลิกภาพด้วยความเหมาะสม สมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลให้เด็กมีสุขภาพจิตที่ดี ร่าเริง มีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร และประสบความสำเร็จในการเรียน

2.2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่การเรียนรู้ของผู้ปกครอง

2.2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ออซุเบล (จิตติกร ชินสุวรรณพานิช. 2546 : 42 ; อ้างอิงจาก เปรมสุรีย์ เชื้อมทอง) ศึกษาประวัติของเด็กที่ทำความผิดและเป็นอาชญากร พบว่า ส่วนมากมาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ พ่อแม่แยกทางกัน หรือพ่อแม่ตาย หรือทะเลาะเบาะแว้งไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่นเพียงพอ ก่อให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ได้ยาก จึงมีโอกาสทำความผิดได้ หรือมีบุคลิกภาพแปรปรวนไปจนถึงเป็นคนโรคประสาทได้

2.2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บำเพ็ญ วังเงิน (2541 : 121-128) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสาเหตุหนึ่งมีผลมาจากอิทธิพลของครอบครัว ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรม และสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว

สมนึก เสียงหวาน (2551 : 75) ได้ศึกษาการควบคุมดูแลนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียน โดยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส จำนวน 273 คน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีการควบคุมดูแลนักเรียน ด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก โดยแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ มีการปฏิบัติเป็นลำดับแรก รองลงมา แนะนำนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และปลอบใจและให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ส่วนพบครูเพื่อปรึกษาในกรณีที่พบปัญหาการเรียนของนักเรียนมีการปฏิบัติเป็น ลำดับสุดท้าย

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า การเอาใจใส่การเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนที่ดี ช่วยให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจในการเรียนและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าการเอาใจใส่การเรียนรู้ของผู้ปกครองน่าจะส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

จรรยา สุวรรณทัต (2542 : 48-52) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวได้ คือ สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ของครอบครัว กล่าวคือ ครอบครัวใดมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขัดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว เกิดความกลมเกลียวสมัครสมานกัน

นุชนาฏ วรยศศรี (2544 : 23) ได้ให้ความหมายว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน อันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดาของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสังคมประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันย่อมส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกันย่อมส่งผลกระทบต่อ

จากการเรียนด้วย จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลต่อความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ครอบครัวใดมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขัดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว

2.2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพอร์รี่ และคนอื่นๆ (ธีระพร อุวรรณโณ. 2529 : 262 ; อ้างอิงจาก Perry and others. 1975) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อพฤติกรรมควบคุมตนเองของเด็กวัยรุ่น เด็กซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมักคุ้นเคยและได้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากกฎเกณฑ์ของสังคมในชีวิตประจำวันเสมอ จึงมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามแบบอย่าง และมักจะพบว่า เด็กที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมหรือชุมชนแออัด มักเป็นเด็กที่ขาดการควบคุมตนเอง และมีแนวโน้มที่จะเป็นเด็กเกเรและมีปัญหาต่อสังคม ส่วนเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูง ตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของเด็กขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดู และระดับการศึกษาของบิดามารดา

2.2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จรัมพร สุวรรณวัฒน์ (2542 : 57) ได้สำรวจปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาเขต ปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงาน ความเครียดในการเรียน และการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียน เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

วันชัย ช่องดารากุล (2538 : 11) กล่าวว่า อาคารสถานที่ของสถานศึกษา นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดประสงค์ เพราะถ้ามีอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ดีแล้วย่อมทำให้เกิดบรรยากาศและแรงจูงใจในการเรียน ตลอดจนดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

เมดิสัน (สุริดา หงสาชาติ. 2539 : 44-45 ; อ้างอิงจาก Medison. 1985) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีส่วนทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป คือ เนื้อหาวิชาที่เรียน อิทธิพลของเพื่อน วัฒนธรรมของนักศึกษา ได้แก่ การแต่งกาย และบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชาที่เรียน อิทธิพลของเพื่อน และวัฒนธรรมของนักเรียน รวมไปถึงสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนภายในสถานศึกษา ส่งผลต่อความสนใจในการเรียนของนักเรียน

2.3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.3.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

วูร์น (Vorn. 1990 : 125) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะขนาดเล็กกับสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย โดยสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 119 วิทยาลัย ใน 5 รัฐ ของเขตตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อศิลปะขนาดเล็ก บุคลิกภาพและการปรับตัวตามธรรมชาติ ศิลปะขนาดเล็กจะเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกันเมื่อมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสม

2.3.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วาสนา พิทักษ์เสรี (วันนา สงวนศรี. 2546:70 ; อ้างอิงจาก วาสนา พิทักษ์เสรี. 2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมพันธพหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชา ของนักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดกลางพิเศษ มีค่า .09 และ .93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะกายภาพทางการเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนมีปัญหาถ้าลักษณะกายภาพทางการเรียนไม่ดี เช่น สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นต้น ไม่ดีพอหรือมีไม่เพียงพอกับจำนวนความต้องการของผู้เรียน แต่ถ้าลักษณะกายภาพทางการเรียนเหล่านี้มีเพียงพอต่อความต้องการของผู้สอนและผู้เรียนก็จะทำให้แก้ไขปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นจากลักษณะกายภาพทางการเรียนนี้ได้

2.3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.3.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

พรณี ชูชัย เชนจิต (2532 : 316) กล่าวว่า การที่ครูมีความกรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545 : 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงถึงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้ คือ

1. นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนที่มีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น
2. นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักเข้าใจความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครูและสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผยโดยไม่ต้องกลัวถูกลงโทษ
4. ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักเรียนสามารถออกความเห็น หรือร่วมกับครูตั้งเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนได้
5. บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีจะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนให้กำลังใจนักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู และบรรยากาศในชั้นเรียนที่น่าสนใจ จะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2.3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.3.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ยี (Yee. 1971 : 41-42) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่ามีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เจื้อยซาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ได้

2.3.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นลินี ธรรมอำนวยสุข (2541 : 102-105) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์กันทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

ภาวิณี สุทธิพิเชษฐภักดิ์ (2545 : 144) พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่สะท้อนออกมาทั้งจากความรู้ความสามารถด้านวิชาการ บุคลิกภาพ การประพฤติปฏิบัติตนของผู้สอน ทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งประสิทธิภาพในการสอน เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

2.3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ทินดอลล์ และเกรย์ (Tindall ; Gray. n.d. : 7) ได้ให้ความหมายของคำว่า เพื่อน (peer) ว่า หมายถึง บุคคลที่แลกเปลี่ยนค่านิยม ประสบการณ์ วิถีชีวิตของกันและกันได้และมีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545 : 37) กล่าวว่า หากเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจ เด็กจะรู้สึกหว่าเหวขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพื่อน คือ บุคคลที่แลกเปลี่ยนค่านิยม ประสบการณ์ วิถีชีวิตของกันและกันและมีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน ซึ่งถ้าเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจจะรู้สึกหว่าเหวขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้าย ซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

2.3.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮิร์ด (Hurd. 1971 : 3793) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยจูเนียร์ ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาเป็นตัวของตัวเอง ได้รับอิทธิพลมาจากความสัมพันธ์

เดอคอสเตอร์ (DeCoster. 1984 : 5789-A) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2.3.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2535 : 97) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลขององค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะประสบปัญหาการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีส่วนสำคัญในการสร้างสายสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกันในกลุ่ม ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับของโรงเรียนวัดเมธังกรवास(เทศรัฐราชภูร์หุกุล) จังหวัดแพร่

3.1 สถานที่ตั้ง

39 ถนนราษฎร์ดำเนิน ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 54000 โทรศัพท์ (054) 511215, 511101 โทรสาร (054) 533514

3.2 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

3.3 ตราประจำโรงเรียน

ช้างชุบเพลิงเปล่งรัศมีประดิษฐ์อยู่บนก้อนเมฆ ฐานรองรับก้อนเมฆเป็นชื่อของโรงเรียน ในกรอบรูปวงกลม ด้านล่างเป็นปรัชญาของโรงเรียนเป็นภาษาบาลี “ปัญญา หิ เสฏฐา”

ช้างชุบเพลิง หมายถึง สัญลักษณ์ประจำตัวของผู้ก่อตั้งโรงเรียนเพื่อให้มีความเจริญรุ่งเรืองประดุจแสงสว่างของคบเพลิง

อักษรย่อของโรงเรียน คือ ม.ธ.

3.4 สีประจำโรงเรียน คือ สีดำ-แดง

สีดำ หมายถึง ความหนักแน่น ความเข้มแข็ง อดทน

สีแดง หมายถึง การรวมพลัง ความรัก และความสามัคคี

สีดำและสีแดง หมายถึง สายเลือดแห่งความเข้มแข็ง ความอดทน ความสามัคคี และความรัก

3.5 ปรัชญาของโรงเรียน

ปัญญา หิ เสฏฐา ผู้มีปัญญาเป็นผู้ประเสริฐสุด

3.6 คติพจน์ของโรงเรียน

ผู้มีปัญญา ย่อมมีความสำเร็จและความสุขในชีวิต

3.7 คำขวัญของโรงเรียน

รู้หน้าที่ มีวินัย ใจสะอาด มีปัญญา-มารยาท รอบรู้วิชา พึ่งพาตนเอง

3.8 ประวัติของโรงเรียน

เดิมโรงเรียนตั้งอยู่ในบริเวณวัดเมธังกราวาส (วัดน้ำคือ) โดยพระคุณเจ้าพระมหาเมธังกร เจ้าอาวาสวัดเมธังกราวาส ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2477 ให้พระจำพรรษาอยู่ในวัดเป็นผู้สอน ต่อมา พ.ศ.2478 ทางอำเภอเมืองแพร่รับเจ้าเป็นโรงเรียนของทางราชการให้ชื่อว่า “โรงเรียนประชาบาลตำบลในเวียง 4” (วัดน้ำคือ) พ.ศ.2480 โอนไปสังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองแพร่ ท่านเจ้าคุณพระมหาเมธังกรได้มอบที่ดินให้ 1 ไร่ 11 ตารางวา ก่อสร้างโรงเรียนขึ้น 1 หลัง ให้ชื่อว่า “โรงเรียนเทศบาล 2 วัดน้ำคือ” (โรงเรียนหลังเก่าถนนสันเหมืองหลวงขณะนี้) ต่อมาก็ได้โอนไปสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ.2484

พ.ศ.2496 อาคารหลังเก่าชำรุด ชาวบ้านน้ำคือจึงได้ร่วมกันรื้อถอนแล้วร่วมกันสร้างอาคารหลังใหม่ 2 ชั้น 10 ห้องเรียน จำนวนงบประมาณ 81,300 บาท ให้ชื่อว่า “อาคารเมธังกราวาส” (ปัจจุบันได้รื้อถอนไปแล้ว) และทำพิธีเปิดป้ายนามโรงเรียนว่า “โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐ

ราษฎรานุกุล” เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ.2498 ตั้งแต่นั้นมาก็ได้รับการปรับปรุงด้านการเรียนการสอน จำนวนนักเรียนก็ได้เพิ่มขึ้นตลอดมา

พ.ศ.2501 โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการศึกษา และผู้ปกครองนักเรียนสร้างอาคารเรียนชั้นเดียว 3 ห้องเรียน ปัจจุบันได้รื้อถอนไปและสร้างอาคารเรียน 2 ชั้น 6 ห้องเรียน จำนวนงบประมาณ 98,000 บาท ให้ชื่อว่า “อาคารเมธังกร” ปัจจุบันเป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองแพร่

พ.ศ.2505 อาจารย์รัตน์ พนมขวัญ พร้อมด้วยคณะกรรมการศึกษาร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนซื้อที่ดินขยายไปทางทิศตะวันออก 1 งาน 65 ตารางวา เป็นเงิน 25,000 บาท และได้งบประมาณสร้างอาคารแบบ 017 กรมสามัญศึกษา จำนวน 4 ห้องเรียน ใต้ถุนสูงอีก 1 หลัง งบประมาณ 150,000 บาท ให้ชื่อว่า “อาคารรัตนราษฎรานุกุล” ต่อมาผู้ปกครองได้บริจาคเพื่อต่อเติมห้องเรียนชั้นล่างของอาคาร รวม 3 ห้องเรียน ปัจจุบันเป็นสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดแพร่

พ.ศ.2508 อาจารย์รัตน์ พนมขวัญ และคณะกรรมการศึกษาได้ติดต่อของบประมาณซื้อที่ดินบนถนนราษฎรดำเนิน เนื้อที่ 7 ไร่ 2 งาน 76 ตารางวา เป็นเงิน 250,000 บาท สร้างอาคารแบบ 004 กรมสามัญศึกษา 1 หลัง งบประมาณ 330,000 บาท ให้ชื่อว่า “อาคารรัฐอนุกูล 1” และสร้างโรงฝึกงานแบบ 313 กรมสามัญศึกษา จำนวน 1 หลัง ได้ย้ายชั้นเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ป.5-7) มาเรียนในอาคารและที่ดินที่ซื้อใหม่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 เป็นต้นมา

พ.ศ.2509 ได้รับงบประมาณจัดซื้อที่ดินพร้อมก่อสร้างบ้านพักครู 1 หลัง เนื้อที่ 1 งาน 99 ตารางวา งบประมาณ 200,000 บาท และซื้อที่ดินขยายไปทางทิศตะวันออก 1 ไร่ 2 งาน 20 ตารางวา เป็นเงิน 155,000 บาท สร้างโรงฝึกงานแบบ 313A กรมสามัญ งบประมาณ 90,000 บาท สร้างอาคารแบบ 004 กรมสามัญศึกษา อีก 1 หลัง 8 ห้องเรียน งบประมาณ 360,000 บาท ตั้งชื่อว่า “อาคารรัฐอนุกูล 2”

พ.ศ.2513 ได้รับงบประมาณสร้างห้องประชุม งบประมาณ 200,000 บาท สร้างบ้านพักครูตามแบบกรมสามัญศึกษา 1 หลัง งบประมาณ 25,000 บาท

พ.ศ.2514 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียนแบบ 004 กรมสามัญศึกษาอีก 1 หลัง 8 ห้องเรียน ชื่อ “อาคารรัฐอนุกูล 3” งบประมาณ 400,000 บาท

ปีการศึกษา 2520 โรงเรียนได้เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สอนได้ประมาณ 1 ปี มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรและงบประมาณ จึงได้โอนนักเรียนไปฝากเรียนที่โรงเรียนนารีนรินทร์จังหวัดแพร่ และโรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ แล้วจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาตามเดิม

เดือนมกราคม พ.ศ.2524 โอนจากกรมสามัญศึกษาไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ.2526 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเอนกประสงค์แบบ สปช.203/26 งบประมาณ 300,000 บาท เสร็จเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ.2526 ใช้ห้องสมุดของโรงเรียน และได้รับงบประมาณสร้างตึก 3 ชั้น 15 ห้องเรียน แบบ สปช.418-2526 งบประมาณ 300,000 บาท สร้าง

เสร็จเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2527 ทำพิธีเปิดป้ายอาคารเรียน และเฉลิมฉลองเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2527

เดือนเมษายน พ.ศ.2527 คุณประกิจ ผาทอง พร้อมด้วยคณะกรรมการศึกษาได้ร่วมกันสร้างรูปเหมือนพระมหาเมธีกรผู้ก่อตั้งโรงเรียน เพื่อเป็นอนุสรณ์และที่ระลึกเนื่องในงานครบรอบ 50 ปี ทำพิธีพุทธาภิเษกเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2527

พ.ศ.2530 คณะกรรมการเจ้าอาวาสวัดเมธังกราวาส ศรีทธา ชาวบ้านน้ำคือได้มอบเงินจำนวน 250,000 บาท และผู้ปกครองนักเรียนมอบ จำนวน 50,000 บาท ซื่อที่ดินติดด้านหลังเพิ่มเติมให้อีก 1 ไร่ และเตรียมของงบประมาณสร้างอาคาร เพื่อย้ายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 มาอยู่ในที่เดียวกัน

พ.ศ.2531 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครองได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของพัฒนาโรงเรียน ซื่อที่ดินเพิ่มเติมเป็นเงิน 173,379.51 บาท

พ.ศ.2532 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียนแบบ สปช.2/28 ขนาด 3 ชั้น 18 ห้องเรียน 1 หลัง งบประมาณ 3,880,000 บาท และปีการศึกษา 2532 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครองได้ร่วมกันบริจาคเงินพัฒนาโรงเรียน งบประมาณ 237,011 บาท

พ.ศ.2533 ได้รับงบประมาณสร้างส้วมแบบ สปช.602/26 จำนวน 2 หลัง 20 ที่นั่ง งบประมาณ 249,500 บาท และอาคาร 3 ชั้น ที่ได้รับงบประมาณปี 2532 เสร็จเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ.2533 ย้ายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จากอาคารหลังเก่า บนถนนเหมืองหลวง มาเรียนรวมกันที่อาคารหลังใหม่ ตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2534 ทำบุญเปิดป้ายเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 ในปีการศึกษา 2533 ได้รับเงินบริจาคสร้างเรือนพยาบาล 1 หลัง งบประมาณ 506,787 บาท และบริจาคเพื่อพัฒนาโรงเรียนเป็นเงิน 670,495 บาท รวมเป็นเงินบริจาคทั้งสิ้น 1,177,282 บาท

ปีงบประมาณ 2534 ได้รับงบประมาณสร้างส้วมแบบ สปช.602/26 จำนวน 10 ที่นั่ง 1 หลัง เป็นเงิน 190,000 บาท และได้รับเงินจากผู้ปกครองนักเรียนบริจาคพัฒนาโรงเรียน เป็นจำนวนเงิน 247,900 บาท บริจาคโต๊ะเรียน 234 ชุด คิดเป็นเงิน 29,520 บาท

ปีงบประมาณ 2535 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของพัฒนาโรงเรียนลาดยางแอสฟัลต์ เป็นเงิน 690,809.55 บาท

ปีงบประมาณ 2536 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของพัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 589,757.91 บาท

ปีงบประมาณ 2537 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของพัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 430,350.54 บาท

ปีงบประมาณ 2538 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของพัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 387,563.98 บาท

ปีงบประมาณ 2539 ได้งบประมาณสร้างอาคารเรียนแบบ สปช.2/28 จำนวน 1 หลัง 12 ห้องเรียน เป็นเงิน 4,419,000 บาท

ปีงบประมาณ 2539 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 468,440 บาท

ปีงบประมาณ 2540 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 545,800 บาท

ปีงบประมาณ 2541 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 602,100 บาท

ปีงบประมาณ 2542 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 571,900 บาท

ปีงบประมาณ 2543 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 550,700 บาท

ปีงบประมาณ 2544 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 665,184 บาท

ปีงบประมาณ 2545 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 202,500 บาท

ปีงบประมาณ 2546 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 560,100 บาท

ปีงบประมาณ 2547 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 437,500 บาท

ปีงบประมาณ 2548 คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครอง ได้ร่วมกันบริจาคเงินและสิ่งของ พัฒนาโรงเรียน เป็นเงิน 301,599 บาท

กุมภาพันธ์ 2549 สมาคมนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานได้จัดซื้อที่ดินบริเวณด้านหลังโรงเรียน จำนวน 3 งาน 96 $\frac{1}{10}$ ตารางวา ของนายประสิทธิ์ สีล เป็นเงิน 1,600,000 บาท มอบโอนเป็นกรรมสิทธิ์วันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2549

14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2549 สมาคมนักเรียนเก่าและคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานได้ดำเนินการก่อสร้างสระว่ายน้ำในบริเวณที่ดินที่ซื้อใหม่ เป็นเงิน 2,500,000 บาท

สมาคมนักเรียนเก่าและคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารกิจกรรมสหกรณ์โรงเรียน บริเวณประตูเข้าโรงเรียน คิดเป็นเงิน 500,000 บาท

ตลอดระยะเวลาจนถึงปัจจุบันโรงเรียนได้ปรับปรุงทุกด้านให้เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียน ได้ร่วมกันบริจาคเงินสร้างสิ่งต่างๆ เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ความเจริญก้าวหน้าเป็นที่ประจักษ์สายตาแก่ผู้พบเห็น เชื่อว่าโรงเรียนแห่งนี้คงจะเป็นที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ กุลบุตร กุลธิดา ของชาวแพร่ต่อไป

โรงเรียนจัดการเรียนการสอนได้ดี มีคุณภาพได้มาตรฐาน นักเรียนแต่ละคนมีความขยันหมั่นเพียร ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน มีระเบียบวินัย มีจริยธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นที่ต้องการของผู้ปกครองเป็นอย่างยิ่ง จึงทำให้ผู้ปกครองสนใจนำบุตรหลานมาฝากเข้าเรียนเป็นจำนวนมากทุก

อำเภอในจังหวัดแพร่ จนโรงเรียนไม่อาจตอบสนองความต้องการของทุกคนได้ เพราะโรงเรียนยังขาดบุคลากร อาคารสถานที่ และงบประมาณที่สนับสนุน

3.9 วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) เป็นโรงเรียนคุณภาพการบริหารจัดการศึกษา วิชาการเป็นเลิศ เชิดชูวัฒนธรรม ภูมิปัญญาคนเมืองแพร่ มุ่งสู่มาตรฐานสากล

3.10 จุดมุ่งหมาย (Goal)

3.10.1. บุคลากรในสถานศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถ มีขวัญกำลังใจในการทำงาน

3.10.2. นักเรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายของโรงเรียน

3.11 พันธกิจ (Mission)

3.11.1. สร้างโอกาสการศึกษาให้นักเรียนทุกคนอย่างมีคุณภาพ

3.11.2. พัฒนาระบบการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

3.11.3. พัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ มุ่งสู่มาตรฐานสากล เชิดชูวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของคนเมืองแพร่

3.12 หลักสูตรสถานศึกษา การวัดผลประเมินผล

หลักสูตรโรงเรียนวัดเมธังกราวาสฯ มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์นักเรียนให้มีคุณลักษณะด้านความเป็นคนดี มีมารยาท มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เป็นนักคิด นักจัดการที่ดีและความเป็นอัจฉริยภาพด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และสามารถประกอบอาชีพเบื้องต้นได้ เพื่อนำไปสู่ความเป็นสากลและระดับนานาชาติ

3.12.1 โครงสร้างหลักสูตร

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดให้ จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรโรงเรียน ดังนี้

3.12.1.1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 2 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

3.12.1.2. สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือ กระบวนการการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

- 1.) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 2.) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- 3.) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
- 4.) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 5.) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 6.) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษา
- 7.) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานและอาชีพ
- 8.) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ จัดเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่โรงเรียนใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และเป็นกลุ่ย์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ

กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปศึกษา การงานพื้นฐาน อาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

3.12.1.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม โดยแบ่งเป็น 6 กิจกรรม คือ

- 1.) กิจกรรมแนะแนว
- 2.) กิจกรรมลูกเสือและยุวกาชาด
- 3.) กิจกรรมศูนย์วิทย์พัฒนา
- 4.) กิจกรรมห้องเรียนสีเขียว
- 5.) กิจกรรมสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน
- 6.) กิจกรรมชุมนุมทางวิชาการ (คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษาฯ ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ ศิลปะ ดนตรี และกีฬา)

3.12.1.4. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรโรงเรียนวัดเม็ชกรวาศ เป็น การนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และใช้ เป็นเกณฑ์การตัดสินผ่านช่วงชั้น ประกอบด้วย

1.) การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม

1.1) การประเมินผลก่อนเรียน เป็นการประเมินความพร้อมและพื้นฐาน ของผู้เรียน และเป็นการประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียน

1.2) การประเมินระหว่างเรียน เป็นการประเมินที่มุ่งตรวจสอบพัฒนาการ ของผู้เรียนว่าบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีการประเมินด้วยการสื่อสาร ส่วนบุคคล การประเมินจากการปฏิบัติ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และ การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน

1.3) การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน ซึ่งได้แก่ การประเมินหลังเรียน เมื่อ ตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนที่คาดหวังหรือไม่ และการประเมินผลการเรียน ปลายภาค/ปลายปี เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรายวิชาต่างๆ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี โดยกำหนดสัดส่วนการประเมินดังนี้

| กลุ่มสาระการเรียนรู้ | คะแนนระหว่างเรียน | คะแนนปลายภาค |
|----------------------------------|-------------------|--------------|
| ภาษาไทย | 70 | 30 |
| คณิตศาสตร์ | 70 | 30 |
| วิทยาศาสตร์ | 70 | 30 |
| สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม | 70 | 30 |
| สุขศึกษาและพลศึกษา | 70 | 30 |
| ศิลปศึกษา | 70 | 30 |
| การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี | 70 | 30 |
| ภาษาต่างประเทศ | 70 | 30 |

2.) การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว ลูกเสือ-ยุว กษาคต ศูนย์วิทยาศาสตร์ ห้องเรียนสีเขียว สวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน และชุมนุมทางวิชาการ

3.) การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอื่นๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น คือ ความมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความ ประหยัด ความเมตตากรุณา ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความกตัญญูกตเวที ความอดทนอดกลั้น และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.) การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน เป็นการเสริมสร้างศักยภาพ ความเป็นผู้รู้และสร้างความเข้มแข็งทางปัญญาให้กับผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ จำนวนทั้งสิ้น 718 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 233 คน เป็นนักเรียนชาย 106 คน และนักเรียนหญิง 127 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 112 คน และนักเรียนหญิง 94 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 279 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 141 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ จำนวน 238 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 68 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 31 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน และนักเรียนหญิง 47 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1976 : 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากร ออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนจำนวน 233 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียน จำนวน 206 คน และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียน จำนวน 279 คน

2. ผู้วิจัยจำแนกประชากร เป็นเพศ คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียน จำนวน 233 คน เป็นนักเรียนชาย 106 คน และนักเรียนหญิง 127 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียน จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 112 คน และนักเรียนหญิง 94 คน และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียน จำนวน 279 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 141 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane. 1976 : 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 3 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 68 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 31 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน และนักเรียนหญิง 47 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

| ระดับชั้น | เพศชาย (คน) | | เพศหญิง (คน) | | รวม (คน) | |
|-----------------------|-------------|---------------|--------------|---------------|------------|---------------|
| | ประชากร | กลุ่มตัวอย่าง | ประชากร | กลุ่มตัวอย่าง | ประชากร | กลุ่มตัวอย่าง |
| ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 | 106 | 35 | 127 | 42 | 233 | 77 |
| ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 | 112 | 37 | 94 | 31 | 206 | 68 |
| ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 | 138 | 46 | 141 | 47 | 279 | 93 |
| รวม | 356 | 118 | 362 | 120 | 718 | 238 |

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาการเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง..... ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน.....
2. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ พระธีรภิกษุธีร์ สารธมฺโม (2550)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และข้อ 2.2

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่าตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| 0 | นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน | | | | | |
| 00 | นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อเจออุปสรรคในการทำงาน | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ข้อความที่มีความหมายทางลบ

| | (คะแนน) | (คะแนน) |
|------------|---------|---------|
| จริงที่สุด | 5 | 1 |
| จริง | 4 | 2 |
| จริงบ้าง | 3 | 3 |
| จริงน้อย | 2 | 4 |

จริงน้อยที่สุด

1

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 32) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 51 - 100 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบ เอ

ผู้ที่ได้คะแนน 20 - 50 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของ จาริดา ศักดิ์ประธาน (2545)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และข้อ

3.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิกเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|---|------------|------|----------|----------|----------------|
| 0 | ข้าพเจ้าชอบคุยกับเพื่อนในเวลาเรียน | | | | | |
| 00 | ในช่วงโม่งเรียนข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนและตำราเรียนมาครบทุกครั้ง | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้
ข้อความที่มีความหมายทางบวก ข้อความที่มีความหมายทางลบ

| | (คะแนน) | (คะแนน) |
|----------------|---------|---------|
| จริงที่สุด | 5 | 1 |
| จริง | 4 | 2 |
| จริงบ้าง | 3 | 3 |
| จริงน้อย | 2 | 4 |
| จริงน้อยที่สุด | 1 | 5 |

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

| | | |
|------------------------------|---------|------------------------------------|
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 | หมายถึง | นิสัยทางการเรียนของนักเรียนดี |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 | หมายถึง | นิสัยทางการเรียนของนักเรียนดีพอใช้ |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 | หมายถึง | นิสัยทางการเรียนของนักเรียนไม่ดี |

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครองเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครองของจักรินทร์ พริงทอง ฟู (2546)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และข้อ 4.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

| | | |
|------------|---------|--|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก |

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| 0 | ผู้ปกครองไม่เคยถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า | | | | | |
| 00 | ข้าพเจ้าปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนกับผู้ปกครองได้เสมอ | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้
ข้อความที่มีความหมายทางบวก ข้อความที่มีความหมายทางลบ

| | (คะแนน) | (คะแนน) |
|----------------|---------|---------|
| จริงที่สุด | 5 | 1 |
| จริง | 4 | 2 |
| จริงบ้าง | 3 | 3 |
| จริงน้อย | 2 | 4 |
| จริงน้อยที่สุด | 1 | 5 |

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

| | | |
|------------------------------|---------|--|
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 | หมายถึง | การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครองดี |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 | หมายถึง | การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครองดีพอใช้ |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 | หมายถึง | การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครองไม่ดี |

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนของ ฌนาวรรณ ฌนพร ดี (2550)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ตามแนวความคิดที่ได้จาก ข้อ 5.1 และข้อ 5.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใด ช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| 0 | <u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน | | | | | |
| 00 | <u>สื่อและอุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีเพียงพอต่อนักเรียน | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ข้อความที่มีความหมายทางลบ

| | (คะแนน) | (คะแนน) |
|----------------|---------|---------|
| จริงที่สุด | 5 | 1 |
| จริง | 4 | 2 |
| จริงบ้าง | 3 | 3 |
| จริงน้อย | 2 | 4 |
| จริงน้อยที่สุด | 1 | 5 |

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

| | | |
|------------------------------|---------|-----------------------------------|
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 | หมายถึง | ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 | หมายถึง | ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีพอใช้ |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 | หมายถึง | ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนไม่ดี |

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของ จักรินทร์ พริงทองฟู (2546 : 40-41)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และข้อ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| 0 | เพื่อนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนแก่ข้าพเจ้า | | | | | |
| 00 | เพื่อนในห้องไม่สนใจซึ่งกันและกัน | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้
ข้อความที่มีความหมายทางบวก ข้อความที่มีความหมายทางลบ

| | (คะแนน) | (คะแนน) |
|----------------|---------|---------|
| จริงที่สุด | 5 | 1 |
| จริง | 4 | 2 |
| จริงบ้าง | 3 | 3 |
| จริงน้อย | 2 | 4 |
| จริงน้อยที่สุด | 1 | 5 |

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

| | | |
|------------------------------|---------|---|
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 | หมายถึง | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 | หมายถึง | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้ |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 | หมายถึง | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี |

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของ จักรินทร์ พิริงทองฟู (2546 : 39-40)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และข้อ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| 0 | ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่อง การเรียนกับครูได้ | | | | | |
| 00 | นอกเวลาเรียนครูไม่สนใจที่ จะสอบถามเกี่ยวกับข้าพเจ้า | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้
ข้อความที่มีความหมายทางบวก ข้อความที่มีความหมายทางลบ

| | (คะแนน) | (คะแนน) |
|----------------|---------|---------|
| จริงที่สุด | 5 | 1 |
| จริง | 4 | 2 |
| จริงบ้าง | 3 | 3 |
| จริงน้อย | 2 | 4 |
| จริงน้อยที่สุด | 1 | 5 |

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการ
วิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

| | | |
|------------------------------|---------|--|
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 | หมายถึง | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 | หมายถึง | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้ |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 | หมายถึง | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี |

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาการเรียน

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์

เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามปัญหาการเรียนของ บุปผา ประทีปทอง (2542 : 56-57)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามปัญหาการเรียน ตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และข้อ

8.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลีเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามปัญหาการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| 0 | ข้าพเจ้าเรียนไม่มีสมาธิในการเรียน | | | | | |
| 00 | ข้าพเจ้ามาเรียนไม่ทันเสมอ | | | | | |
| 000 | ข้าพเจ้าแบ่งเวลาเรียนไม่ถูก | | | | | |
| 0000 | ข้าพเจ้าไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ข้อความที่มีความหมายทางลบ

| | (คะแนน) | (คะแนน) |
|----------------|---------|---------|
| จริงที่สุด | 1 | 5 |
| จริง | 2 | 4 |
| จริงบ้าง | 3 | 3 |
| จริงน้อย | 4 | 2 |
| จริงน้อยที่สุด | 5 | 1 |

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

| | | |
|------------------------------|---------|--------------------------------|
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 | หมายถึง | นักเรียนมีปัญหาการเรียนมาก |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 | หมายถึง | นักเรียนมีปัญหาการเรียนปานกลาง |
| คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 | หมายถึง | นักเรียนมีปัญหาการเรียนน้อย |

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจะหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยจะนำแบบสอบถามที่สร้างไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรรฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย ได้ผล ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ผู้วิจัยสร้างจำนวน 22 ข้อ หาคุณภาพแล้วเหลือ 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 6.009–25.000

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ผู้วิจัยสร้างจำนวน 22 ข้อ หาคุณภาพแล้วเหลือ 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 4.965–17.000

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างจำนวน 20 ข้อ หาคุณภาพแล้วเหลือ 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.227–17.000

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ผู้วิจัยสร้างจำนวน 20 ข้อ หาคุณภาพแล้วเหลือ 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 6.052–17.000

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยสร้างจำนวน 22 ข้อ หาคุณภาพแล้วเหลือ 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.416–13.748

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ผู้วิจัยสร้างจำนวน 25 ข้อ หาคุณภาพแล้วเหลือ 22 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 4.965–17.000

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาการเรียน ผู้วิจัยสร้างจำนวน 25 ข้อ หาคุณภาพแล้วเหลือ 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 5.351–17.000

3. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผล ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7511

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8350

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8029

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8308

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8820

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9276

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9245

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจะนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชฎร์นุกุล) จังหวัดแพร่ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชฎร์นุกุล) จังหวัดแพร่

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 238 ฉบับ ระหว่างวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 ถึงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 โดยใช้แจ้งวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 238 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเม็ชกราวาส(เทศรัฐราชภูฏนุฏล) จ้งหวัดแพร

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเม็ชกราวาส(เทศรัฐราชภูฏนุฏล) จ้งหวัดแพร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเม็ชกราวาส (เทศรัฐราชภูฏนุฏล) จ้งหวัดแพร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเม็ชกราวาส(เทศรัฐราชภูฏนุฏล) จ้งหวัดแพร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

| | | |
|------------|-----|--|
| N | แทน | จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง |
| \bar{X} | แทน | ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean) |
| S.D. | แทน | ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) |
| df | แทน | ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) |
| SS | แทน | ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares) |
| MS | แทน | ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square) |
| F | แทน | ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution |
| r_{xy} | แทน | สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย |
| t | แทน | ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t |
| \hat{Y} | แทน | ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ |
| Z | แทน | ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน |
| R | แทน | ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ |
| R^2 | แทน | กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ |
| a | แทน | ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ |
| b | แทน | ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ |
| β | แทน | ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน |
| SE_b | แทน | ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ |
| SE_{est} | แทน | ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ |
| X_1 | แทน | ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน |
| X_2 | แทน | ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว |
| X_3 | แทน | บุคลิกภาพ |
| X_4 | แทน | นิสัยทางการเรียน |
| X_5 | แทน | การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง |
| X_6 | แทน | ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน |
| X_7 | แทน | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน |
| X_8 | แทน | สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู |
| Y | แทน | ปัญหาการเรียน |

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัญหาการเรียน

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัญหาการเรียน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัญหาการเรียนของของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่

| ปัจจัย | \bar{X} | SD | การแปลผล |
|------------------------------------|-----------|----------|----------|
| ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน | 3.42 | .54 | สูง |
| ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว | 19369.01 | 43663.40 | ปานกลาง |
| บุคลิกภาพ | 61.52 | 5.97 | แบบเอ |
| นิสัยทางการเรียน | 3.61 | .48 | ดีพอใช้ |
| การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง | 3.33 | .29 | ดีพอใช้ |
| ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน | 3.57 | .50 | ดีพอใช้ |
| สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน | 3.62 | .44 | ดีพอใช้ |
| สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู | 3.62 | .53 | ดีพอใช้ |
| ปัญหาการเรียน | 2.45 | .60 | ปานกลาง |

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง มีบุคลิกภาพแบบเอ มีนิสัยทางการเรียน การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้ และมีปัญหาการเรียนปานกลาง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศบาลราชภัฏรำไพพรรณี) จังหวัดแพร่

| | X ₁ | X ₂ | X ₃ | X ₄ | X ₅ | X ₆ | X ₇ | X ₈ | Y |
|----------------|----------------|----------------|----------------|----------------|----------------|----------------|----------------|----------------|---------|
| X ₁ | 1.000 | .062 | .331** | .327** | .214** | .120** | .327** | .243** | -.177** |
| X ₂ | | 1.000 | .054 | .110* | .052 | .216** | .171** | .077 | -.087 |
| X ₃ | | | 1.000 | .484** | .328** | .221** | .398** | .462** | -.384** |
| X ₄ | | | | 1.000 | .404** | .319** | .519** | .639** | -.641** |
| X ₅ | | | | | 1.000 | .279** | .314** | .439** | -.318** |
| X ₆ | | | | | | 1.000 | .477** | .527** | -.365** |
| X ₇ | | | | | | | 1.000 | .570** | -.434** |
| X ₈ | | | | | | | | 1.000 | -.640** |
| Y | | | | | | | | | 1.000 |

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศบาลราชภัฏรำไพพรรณี) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₁) บุคลิกภาพ (X₃) นิสัยทางการเรียน (X₄) การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง (X₅) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X₆) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₇) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₈)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศบาลราชภัฏรำไพพรรณี) จังหวัดแพร่ มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X₂)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศบาลราชภัฏรำไพพรรณี) จังหวัดแพร่ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4 และ ตาราง 5

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่

| แหล่งความแปรปรวน | df | SS | MS | F |
|------------------|-----|--------|--------|-----------|
| Regression | 2 | 43.186 | 21.593 | 117.927** |
| Residual | 235 | 43.029 | .183 | |
| Total | 237 | 86.215 | | |

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า มี 2 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่ โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 2 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่

| ปัจจัย | b | SE _b | β | R | R ² | F |
|-------------------------------|-------|-----------------|---------|------|----------------|---------|
| X ₄ | -.489 | .075 | -.393 | .641 | .411 | 164.853 |
| X ₄ X ₈ | -.440 | .068 | -.389 | .708 | .501 | 117.927 |
| a = 5.807 | | | | | | |
| R = .708 | | | | | | |
| R ² = .501 | | | | | | |
| SE _{est} = .42791 | | | | | | |

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X₄) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₈) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรฐราชภรณ์กุล) จังหวัดแพร่ ได้ร้อยละ 50.10 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .5.807 - .489 X_4 - .440 X_8$$

สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.393 X_4 - .389 X_8$$



บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ จำนวนทั้งสิ้น 718 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 233 คน เป็นนักเรียนชาย 106 คน และนักเรียนหญิง 127 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 112 คน และนักเรียนหญิง 94 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 279 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 141 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ จำนวน 238 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน และนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 68 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 31 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน และนักเรียนหญิง 47 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.009–25.000 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7511

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.965–17.000 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8350

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.227–17.000 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8029

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.052–17.000 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8308

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.416–13.748 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8820

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.965–17.000 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9276

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาการเรียน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.351–17.000 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9245

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการดังขั้นตอนดัง

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชฐ์รณุกูล) จังหวัดแพร่ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 238 ฉบับ ระหว่างวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 ถึงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 238 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชฐ์รณุกูล) จังหวัดแพร่
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชฐ์รณุกูล) จังหวัดแพร่ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชฐ์รณุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) บุคลิกภาพ (X_3) นิสัยทางการเรียน (X_4) การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง (X_5) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_8)
2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชฐ์รณุกูล) จังหวัดแพร่ มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_2)
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชฐ์รณุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_4) และสัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับครู (X_8) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ได้ร้อยละ 50.10

4. สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .5.807 - .489 X_4 - .440 X_8$$

4.2 สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.393 X_4 - .389 X_8$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) บุคลิกภาพ (X_3) นิสัยทางการเรียน (X_4) การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง (X_5) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_8) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด พยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น ปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ จึงทำให้มีปัญหาในการเรียนน้อย ดังที่ ลินด์ เกรน (Lindgren. 1975 : 48-51) กล่าวว่า เหตุผลที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีปฏิบัติตนทางการเรียนร้อยละ 33 ความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซาวน์ปัญญาร้อยละ 15 นอกนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดิมศักดิ์ คทวณิช (2540 : 123) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีปัญหาการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมานะพยายาม ซอบฟันฝ่าอุปสรรคและแก้ปัญหาต่างๆ เป็นคนรักความก้าวหน้า ไม่ชอบหยุดนิ่ง จะทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างรวดเร็วเพื่อให้ประสบความสำเร็จ จึงทำให้มีปัญหาการเรียนน้อย

ดังนั้น บุคลิกภาพ จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

1.3 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีมีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี เป็นนักเรียนที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียน วางแผนการจัดระบบการเรียนของตนเอง รู้จักแบ่งเวลา รู้จักแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนอยู่เสมอ สามารถปรับเปลี่ยนตนเองอยู่เสมอ ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวประกอบด้วย ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนและจัดระบบการเรียน มีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

ดังนั้น นิสัยทางการเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

1.4 การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการเอาใจใส่การเรียนจากผู้ปกครองมาก มีปัญหาการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ให้การเอาใจใส่การเรียนแก่นักเรียน โดยการให้ความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้นเวลาให้นักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียน ด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในทุกๆด้าน การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกายและเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน และการสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจและเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางด้านการเรียนแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านวัตถุ รวมทั้งการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองที่คอยแนะนำให้คำปรึกษาทางด้านการเรียน ช่วยชี้แนะวางแผนการเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้มีปัญหาการเรียนน้อย

ดังนั้น การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

1.5 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีปัญหาการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนที่ดี ประกอบด้วย สถานที่เรียนที่มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้ดี ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัยและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้เกิดความกระตือรือร้น ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน จึงทำให้มีปัญหาการเรียนน้อย ดังที่ วอร์น (Vorn. 1990 : 125) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะขนาดเล็กกับสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย โดยสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 119 วิทยาลัย ใน 5 รัฐ ของเขตตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อศิลปะขนาดเล็ก บุคลิกภาพและการปรับตัวตามธรรมชาติ ศิลปะขนาดเล็กจะเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกันเมื่อมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสม

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีปัญหาการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อน โดยการทำงานร่วมกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหมู่เพื่อน มีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก หากนักเรียนและเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีความใส่ใจในการเรียนช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียน ความหวังใฝ่ไกลขีดสนิทสนมซึ่งกันและกัน ชักชวนกันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนให้แก่กันและกัน ทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อน จะทำให้มีแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี เพราะนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดี มีการยอมรับทางสังคมในกลุ่มเพื่อนที่ดี จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ รู้สึกอบอุ่นมั่นคงเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง จะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยที่ นักเรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ มีความเคารพนับถือ เชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความสำคัญเป็น

กันเอง และให้ความรักความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นักเรียนในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ และการปรับตัวของนักเรียน ลดความกดดัน ความตึงเครียดที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียน ลดความเป็นอคติของครูที่มีต่อนักเรียน และครูให้ความสนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง สิ่งเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจเรียน และไม่มีปัญหาในการเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_2) อภิปรายผลได้ดังนี้

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ แสดงว่า นักเรียนบางคนและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดีหรือมีรายได้ต่อเดือนสูง มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนและผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีหรือมีรายได้ต่อเดือนสูง สามารถจัดซื้อสื่อการเรียนที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ไม่ต้องดิ้นรนขวนขวายทำงานมากเพื่อหารายได้มาใช้ภายในครอบครัว จึงทำให้มีเวลาให้ความสนใจใส่ใจดูแลการเรียนของนักเรียน มีเวลาคอยให้คำปรึกษา ชี้แนะในเรื่องการเรียน ทำให้นักเรียนมีกำลังใจ มีความตั้งใจและสนใจในการเรียน เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก ทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนและสามารถเรียนได้ดีและประสบความสำเร็จทางการเรียน

นักเรียนบางคนและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีปัญหาในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนและผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี สามารถซื้อสื่อหรืออุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียนได้ทุกอย่างตามที่นักเรียนร้องขอโดยที่บางครั้งไม่ได้คิดถึงความสะดวกหรือความจำเป็นในการใช้สอย ทำให้นักเรียนไม่เห็นคุณค่าของสิ่งของที่ได้มา ไม่สามารถใช้สื่อหรืออุปกรณ์การเรียนเหล่านั้นได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีอาจมีภาระในการทำงานมาก ไม่มีเวลาดูแลบุตรเท่าที่ควรจึงไม่มีเวลาสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ทำให้นักเรียนต้องช่วยเหลือตนเองอย่างลองถูกลองผิดจึงทำให้มีปัญหาการเรียนมาก

นักเรียนบางคนและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนและผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องดิ้นรนทำงานหนักเพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว จึงมักเห็นความสำคัญของการศึกษา มองว่าการศึกษาลูกจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการทำงานในอนาคต ซึ่งจะทำให้สถานะทางครอบครัวดีขึ้น ดังนั้นจึงพยายามให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่บุตรหลานอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ก็มักจะดูแลเอาใจใส่การเรียนของบุตรหลานสม่ำเสมอ คอยถามไถ่ ชี้แนะให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน ช่วยแก้ปัญหาให้เมื่อเกิดปัญหา ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณปกครองให้ความสำคัญกับการเรียนของตน

จึงต้องพยายามตั้งใจเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองภาคภูมิใจและเพื่อความสำเร็จในการเรียนของตนเอง เป็นผลให้มีปัญหาในการเรียนน้อย

นักเรียนบางคนและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีปัญหาในการเรียนมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนบางคนและผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องชวนช่วยทำงานมากขึ้น เพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว โดยเฉพาะในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่ค่าครองชีพ สูงขึ้นและมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามความไม่แน่นอนของสังคม ทำให้ผู้ปกครองต้องดิ้นรน ทำงานหนัก เป็นเหตุให้มีเวลาน้อยที่จะให้ความสนใจ เอาใจใส่การเรียนของนักเรียน ไม่มีเวลาที่จะ คอยให้คำปรึกษาชี้แนะในด้านการเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาก็ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาค้นคว้าได้เต็มที่ และเนื่องจากมีรายได้เพื่อใช้จ่ายภายในครอบครัวน้อย ทำให้ไม่สามารถซื้ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อ การเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่มีกำลังใจ ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ขาดความ มั่นใจในตนเอง เป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียนได้ดีตามที่ควรจะเป็น จนเกิดปัญหาในการเรียน หรือมี แนวโน้มที่เด็กจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ทั้งปัญหาด้านการเรียนและปัญหาต่อสังคม

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จึงไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_4) และสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู (X_8) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผล ต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัด แพร่ ได้ร้อยละ 50.10 อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 นิสัยทางการเรียน ส่งผลทางลบต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็น อันดับที่ 1 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี ทำให้มีปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี เป็นนักเรียนที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียน วางแผนการ จัดระบบการเรียนของตนเอง รู้จักแบ่งเวลา รู้จักแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนอยู่เสมอ สามารถ ปรับเปลี่ยนตนเองอยู่เสมอ ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหา ความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวประกอบด้วย ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การ วางแผนและจัดระบบการเรียน มีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภาคภูมิใจใน ผลการเรียนของตน

ดังนั้น นิสัยทางการเรียน จึงเป็นปัจจัยอันดับแรก ที่ส่งผลทางลบต่อปัญหาการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศรัฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลทางลบต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราชฐรรุณุกูล) จังหวัดแพร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่ 2 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู ทำให้มี ปัญหาในการเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยที่ นักเรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ มีความเคารพนับถือ เชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความเป็นกันเอง และให้ความรักความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และข้อชี้แนะแก่นักเรียนในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ และการปรับตัวของนักเรียน ลดความกดดัน ความตึงเครียดที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียน ลดความเป็นอคติของครูที่มีต่อนักเรียน และครูให้ความสนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง สิ่งเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจเรียน และไม่มีปัญหาในการเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงเป็นปัจจัยอันดับที่ 2 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ที่ส่งผลทางลบต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราชฐรรุณุกูล) จังหวัดแพร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารการศึกษา อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อพิจารณา สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราชฐรรุณุกูล) จังหวัดแพร์ ได้รับรู้ถึงปัญหาการเรียนของนักเรียน โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน 2 ปัจจัย ได้แก่ ด้านนิสัยทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาการเรียนของนักเรียน หรือหาวิธีในการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ในรูปแบบใหม่ให้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราชฐรรุณุกูล) จังหวัดแพร์ เพิ่มมากขึ้น ดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียน สามารถพยากรณ์ปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราชฐรรุณุกูล) จังหวัดแพร์ เป็นอันดับที่ 1 ดังนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมร่วมกับครูผู้สอนในชั่วโมงเรียนโดยมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกัน เช่น ตั้งโจทย์คำถามแล้วให้นักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อให้ช่วยกันคิดแก้ปัญหาแล้วผลที่ได้มาเสนอหน้าชั้นเรียน มีรางวัลให้นักเรียนที่ตอบคำถามในชั่วโมงเรียนได้มากที่สุด

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สามารถพยากรณ์ปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธงกราวาส(เทศรัฐราชฐรรุณุกูล) จังหวัดแพร์ เป็นอันดับที่ 2 ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมกลุ่มระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน เช่น จัดทัศนศึกษาบ่อยครั้งเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ ในระดับช่วงชั้นอื่นๆ ด้วย เช่น ผู้เรียนช่วงชั้นที่ 1 เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่น่าจะส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน เช่น ระดับเชาวน์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ เป็นต้น

2.3 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ นิสัยทางการเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มาพัฒนาโดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม โดยการควบคุมตนเองเพื่อพัฒนานิสัยทางการเรียน การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นต้น





บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. (2549). ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรรณิการ์ พินศิริกุล. (2521). การสำรวจปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัว ของนักเรียน โรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา ลุคนันทน์. (2547). ศิลปะการดำเนินชีวิต “บทที่ 4 บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคล เรื่อง หน้าที่ของครอบครัว”. การเรียนรู้ร่วมกันผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กัญชวลี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2531). ประมวลบทความทางวิชาการระหว่างปี พ.ศ.2526-2531 ฉบับอภิธานนาการ ครบรอบ 33 ปี. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษา นอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชโรทัย ปัญดี. (2540) ปัญหาการเรียนในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยณรงค์ สุวรรณสาร และวิชาการ.คอม (www.vcharkarn.com). ดร.ปิอก แก่ปัญหาการเรียนการสอน. [บทความจากผู้อำนวยการโรงเรียนศรีวิกรม์] จาก <http://cms.srivikorn.ac.th/svkforum/index.php?PHPSESSID=7c57bde77c4c803a0c67a141cc41acf6&topic=9.0>.
- เนื่อน้อง กุบกระโทก. (2542). ปัญหาการเรียน. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี.
- ประไพ มีศิลป์. (2546). การฝึกสมาธิแบบอาณาปานสติร่วมกับการปรับพฤติกรรมด้วยการเสริมแรงทางบวกที่มีผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มี

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยาภรณ์ วิบูลย์ศรีสัจจะ. (2546) การศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2533ก). ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่อง แนวทางและวิธีพิจารณา หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา 2533. ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2533. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ธีราภิสุทธิ์ สารธมโม,พระ. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมาธิในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
- พนม เกตุมาน. ความรู้เรื่องโรคทางจิตเวชและปัญหาพฤติกรรม “ปัญหาการเรียน (Learning Problems)”. จาก http://www.psychin.co.th/new_page_37.htm ปรับปรุงแก้ไขครั้งล่าสุด : 21/05/50.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). แบบทดสอบพฤติกรรมเรื่องตัวเรา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พิสมัย บัวอุไร. (2542). ปัญหาการเรียนของศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสุรินทร์. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงผกา ศรีสวัสดิ์. (2544). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนสำหรับบุคลากรประจำการ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุรินทร์. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การศึกษานอกระบบ). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. (2539). เพื่อความเข้าใจในสาระและกระบวนการของการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราชภูร์นุกูล). (2552). แผนงบประมาณโรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราชภูร์นุกูล) ปีงบประมาณ 2552. แพร่ : โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราชภูร์นุกูล). ถ่ายเอกสาร.

- _____ . (2549). คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2549. แพร่ : โรงเรียนวัด
เมธังกรवास(เทศร์ฐราษฎร์นุกูล).
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2545). สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรสิริ ลิขิตวงศ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดกระจับพินิจ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา พิทักษ์เสรี. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียนสภาพการเรียนการสอน
ในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมที่บ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทย
วัฒนาพานิช.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก เสียงหวาน. (2551). การควบคุมดูแลนักเรียนของผู้ปกครอง โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชน
วัดจันทราวาส สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. จาก
<http://www.kr.ac.th/webboard/show.php?Category=teacher&No=8052>.
- สมเกียรติ อธิฐงาม. (2532). การศึกษาปัญหาการเรียน ส่วนตัว และสังคมของนักเรียนประถมศึกษา
ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี และโรงเรียนเทศบาลในจังหวัด
ชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.
- สุธิดา หงสาชาติ. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในสถาบันบุคลิกภาพและพฤติกรรม
การรับรู้ข่าวสารกับความรู้และการตอบสนองต่อสภาวะวิกฤตทางสังคมและสิ่งแวดล้อม
ของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเทพ โคลสุด. (2546). การศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนชั้น ปวช. 1 โรงเรียนตรุณาราชบุรีพนิชย-
การ ไม่ชอบอ่านหนังสือ. การวิจัยในชั้นเรียน (ผลงานวิจัยเฉพาะบุคคล). โรงเรียนตรุณา
ราชบุรี พ นิช ย ก า ร จ า ก [http://www.daruna.ac.th/index.php?option](http://www.daruna.ac.th/index.php?option=comcontent&task=view&id=27&Itemid=0)
=comcontent&task=view&id=27&Itemid=0.
- อารี พันธุ์มณี. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ 1999.
- อุทัย ออกมา. (2542). ปัญหาการเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- DeCoster, David Arther. (1984). "Some Effects of Different Classroom Conditions upon Interpersonal Relationship, Personal Adjustment and Achievement for College Freshmen". *Dissertation Abstracts*. 31 : 5789 – A.
- Eysenck, Arnold and Meill. (1972). *Encycopedia of Psychology*. Bol. 1. London : Scorch Press.
- Freud,Sigmund. (1970). *An Outline of psychoanalysis*. New York : W.W. Norton & Company, Inc.
- Green, Samuel B.; & Salkind, Neil J. (2003). *Using SPSS for Windows & Macintosh : Analyzing and Understanding Data*. 3rded. New Jersey: Prentice-Hall International, Inc.
- Organ,Dennis W.; & Hamner,Clay W. (1982). *Organizational Behavior*. Plano Texas : Business Publications.
- Strube and others. (1987, January). Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Symond, P.M. (1973). *Psychology of Parent-Child Relationship*. New York : Appleton Centery Crofts Inc.
- Tindall; & Gray. *Peer programs: an in-depth look at peer helping : planning, implementation*. n.d. : 7.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics-An Introductory Analysis*. 2 ed. New York : Harper.





ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

(สำเนา)



ที่ ศธ 0519.12/ 2080

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

26 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกุล)

เนื่องด้วย นางสาวสุภัทรา แก้วกล้า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกุล) จังหวัดแพร่” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 238 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส(เทศร์ฐราษฎร์นุกุล) จังหวัดแพร่ ในระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายน 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุภัทรา แก้วกล้า ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต มือถือ 081-870-4800



แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราชราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ การตอบแบบสอบถามนี้จึงเป็นไปตามความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบโดยแท้จริงและไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ข้อมูลที่ได้จะสรุปออกมาในภาพรวมเพื่อให้มองเห็นภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาการเรียน

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปเพื่อประกอบการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สุภัทรา แก้วกล้า

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง..... ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน.....
2. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วพิจารณาว่าตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|---|------------|------|----------|----------|----------------|
| 1 | ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงาน | | | | | |
| 2 | ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเมื่อเจออุปสรรคในการทำงาน | | | | | |
| 3 | เมื่อข้าพเจ้าเริ่มทำสิ่งใดแล้วต้องทำสิ่งนั้นให้เสร็จโดยเร็วที่สุด | | | | | |
| 4 | ข้าพเจ้าคิดว่าคนรอบข้างมักทำงานไม่ถูกใจ | | | | | |
| 5 | ข้าพเจ้าเป็นคนทำงานด้วยความรวดเร็วว่องไว | | | | | |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 6 | ข้าพเจ้ารู้สึกทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ไม่ตั้งใจทำงาน | | | | | |
| 7 | ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ใครมาขัดจังหวะการทำงาน | | | | | |
| 8 | เพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนจริงจังกับการเรียน | | | | | |
| 9 | ข้าพเจ้าเป็นคนไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจ้อ | | | | | |
| 10 | ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนเสมอ | | | | | |
| 11 | ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน | | | | | |
| 12 | ข้าพเจ้าชอบแสวงหาความรู้ให้กับตนเองตลอดเวลา | | | | | |
| 13 | ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องทำทุกสิ่งอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา | | | | | |
| 14 | ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลา | | | | | |
| 15 | ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจหากงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินไปอย่างล่าช้า | | | | | |
| 16 | ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายไปเรื่อยๆ โดยไม่คำนึงว่าจะเสร็จเมื่อไหร่ | | | | | |
| 17 | ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำอยู่สำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ | | | | | |
| 18 | ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องมีการแข่งกับคนอื่น | | | | | |
| 19 | เมื่อข้าพเจ้าต้องทำสิ่งซ้ำซากทำให้รู้สึกหงุดหงิด | | | | | |
| 20 | ข้าพเจ้าเมื่อมีปัญหาในการเรียนข้าพเจ้าพยายามแก้ไขปัญหานั้นได้ | | | | | |

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|--------------|--------------|------------------------|
| 1 | ข้าพเจ้าชอบคุยกับเพื่อนในเวลาเรียน | | | | |
| 2 | ในชั่วโมงเรียนข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนและตำราเรียนมาครบทุกครั้ง | | | | |
| 3 | ข้าพเจ้าไม่สนใจกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ข้าพเจ้า | | | | |
| 4 | ข้าพเจ้ามักนั่งหลับขณะที่ครูสอน | | | | |
| 5 | ข้าพเจ้าตั้งใจทำการบ้านและงานที่ครูมอบหมาย | | | | |
| 6 | ข้าพเจ้าไม่สามารถศึกษาค้นคว้างานตามที่ครูมอบหมาย ข้าพเจ้าจึงขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครองเสมอ | | | | |
| 7 | ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ทำกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน | | | | |
| 8 | ข้าพเจ้ามีเวลาเพียงพอสำหรับการบ้านและโครงการต่างๆ | | | | |
| 9 | ข้าพเจ้าเล่นกับเพื่อนจนเลยเวลาพัก ทำให้ข้าพเจ้าเข้าเรียนสาย | | | | |
| 10 | ข้าพเจ้าช่วยผู้ปกครองทำงานจนไม่มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียน | | | | |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 11 | ข้าพเจ้าแบ่งเวลาสำหรับพักผ่อนและ ทำการบ้าน | | | | | |
| 12 | ข้าพเจ้าทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง | | | | | |
| 13 | ถ้าข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ ข้าพเจ้าจะ เลิกทำทันที | | | | | |
| 14 | เมื่อมีรายงานข้าพเจ้าจะรีบทำให้เสร็จ เพื่อให้สบายใจ | | | | | |
| 15 | เมื่อถึงบ้านข้าพเจ้านำการบ้านมาทำจน เสร็จโดยไม่ต้องให้ใครเตือน | | | | | |
| 16 | ข้าพเจ้าไม่มีใครคอยช่วยเหลือ เมื่อ ข้าพเจ้ามีปัญหาหรือมีข้อสงสัยในการทำ การบ้าน | | | | | |
| 17 | ข้าพเจ้าอ่านบททบทวนบทเรียนในช่วงเวลา ใกล้วันสอบ | | | | | |
| 18 | ข้าพเจ้าฝึกทำแบบฝึกหัดทบทวนก็ ต่อเมื่อผู้ปกครองบังคับให้ข้าพเจ้าทำ | | | | | |
| 19 | ข้าพเจ้าว่างนอนทุกครั้งที่ทำบททบทวน บทเรียน | | | | | |
| 20 | ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ | | | | | |

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใด
ช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 1 | ผู้ปกครองไม่เคยถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า | | | | | |
| 2 | ผู้ปกครองสอนการบ้านให้แก่ข้าพเจ้าเสมอ | | | | | |
| 3 | ผู้ปกครองสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมที่ข้าพเจ้าปฏิบัติที่โรงเรียน | | | | | |
| 4 | ผู้ปกครองไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องเรียนของข้าพเจ้า | | | | | |
| 5 | ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อข้าพเจ้ามีผลการเรียนไม่ดี | | | | | |
| 6 | ผู้ปกครองดีใจถ้าข้าพเจ้าเรียนดี | | | | | |
| 7 | ผู้ปกครองดูว่าข้าพเจ้าทุกครั้งที่ข้าพเจ้าทำการบ้านผิด | | | | | |
| 8 | ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถพิเศษของข้าพเจ้า | | | | | |
| 9 | เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้กำลังใจในการอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ | | | | | |
| 10 | ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน | | | | | |
| 11 | ผู้ปกครองไม่เคยรู้ว่าข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาอะไร | | | | | |
| 12 | ผู้ปกครองไม่เคยถามข้าพเจ้าว่ามี การบ้านมากน้อยแค่ไหน | | | | | |
| 13 | ผู้ปกครองมักจะสอบถามเรื่อง การเรียนของข้าพเจ้าเสมอ | | | | | |
| 14 | ผู้ปกครองมักจะรำคาญเมื่อข้าพเจ้าปรึกษาเรื่องการบ้าน | | | | | |

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| | <u>สถานที่เรียน</u> | | | | | |
| 1 | ภายในห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน | | | | | |
| 2 | ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก | | | | | |
| 3 | ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย | | | | | |
| 4 | ห้องเรียนมีขนาดคับแคบ | | | | | |
| 5 | ห้องเรียนมีกลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ | | | | | |
| 6 | ภายในโรงเรียนมีที่พักผ่อนเพียงพอสำหรับนักเรียน | | | | | |
| 7 | บริเวณโรงเรียนสะอาด | | | | | |
| | <u>สื่อและอุปกรณ์การเรียน</u> | | | | | |
| 8 | อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน | | | | | |
| 9 | มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและอยู่ในสภาพดี | | | | | |
| 10 | อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน | | | | | |
| 11 | การเรียนการสอนส่วนใหญ่มีเอกสารประกอบการเรียนหรือใบงาน | | | | | |
| 12 | อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้งานมีสภาพที่ดี | | | | | |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 13 | อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่ใช้ใช้งานไม่ได้ | | | | | |
| 14 | อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย | | | | | |

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 1 | ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนในห้องเรียน | | | | | |
| 2 | เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัว ไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ | | | | | |
| 3 | เพื่อนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนแก่ข้าพเจ้า | | | | | |
| 4 | เพื่อนในห้องไม่สนใจซึ่งกันและกัน | | | | | |
| 5 | ข้าพเจ้าสามารถเข้ากับเพื่อนได้ดี | | | | | |
| 6 | ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี | | | | | |
| 7 | ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนไม่ได้ | | | | | |
| 8 | ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคน | | | | | |
| 9 | ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนสนิทเลย | | | | | |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 10 | เมื่อเพื่อนมีปัญหาข้าพเจ้ารีบให้ความช่วยเหลือ | | | | | |
| 11 | เพื่อนไม่เข้าใจข้าพเจ้า | | | | | |
| 12 | ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าให้ความร่วมมือกับเพื่อนเป็นอย่างดี | | | | | |
| 13 | ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นต่างจากข้าพเจ้า | | | | | |
| 14 | ข้าพเจ้าสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ | | | | | |
| 15 | เพื่อนในห้องต่างไม่ชอบพูดกับข้าพเจ้า | | | | | |
| 16 | เพื่อนคอยให้คำแนะนำและเป็นທີ່ปรึกษาแก่ข้าพเจ้า | | | | | |
| 17 | เมื่อเพื่อนเกิดปัญหาข้าพเจ้าคอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษา | | | | | |
| 18 | เมื่อเลิกเรียนข้าพเจ้ามีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนเสมอ | | | | | |
| 19 | ข้าพเจ้าไม่ชอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน | | | | | |
| 20 | ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนได้เป็นบางเรื่อง | | | | | |

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 1 | <u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู</u> ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียน กับครูได้ | | | | | |
| 2 | ข้าพเจ้าให้ความเคารพครูทั้งต่อหน้าและ ลับหลัง | | | | | |
| 3 | ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาครูเรื่องส่วนตัว | | | | | |
| 4 | ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ บทเรียน | | | | | |
| 5 | ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู | | | | | |
| 6 | ข้าพเจ้าเคารพและเชื่อฟังคำสั่งสอนของ ครู | | | | | |
| 7 | ข้าพเจ้าไม่กล้าบอกครูเมื่อมีปัญหาด้าน ครอบครัว | | | | | |
| 8 | ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจปรึกษาปัญหา ต่าง ๆ กับครู | | | | | |
| 9 | ข้าพเจ้ามีโอกาสแสดงความคิดเห็นกับ ครู | | | | | |
| 10 | ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนขณะครูสอน | | | | | |
| 11 | ข้าพเจ้ารู้สึกน้อยใจ เพราะครูสนใจแต่ นักเรียนเก่ง | | | | | |
| 12 | การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูไม่สนใจฟังปัญหาของข้าพเจ้า | | | | | |
| 13 | ครูไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ข้าพเจ้า | | | | | |
| 14 | ครูไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของ ข้าพเจ้า | | | | | |
| 15 | ครูไม่สนใจข้าพเจ้านอกเวลาเรียน | | | | | |
| 16 | ครูไม่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมใน เวลาเรียน | | | | | |
| 17 | ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของข้าพเจ้า | | | | | |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 18 | ครูให้คำปรึกษาและแนะนำเมื่อข้าพเจ้ามี ปัญหาส่วนตัว | | | | | |
| 19 | ครูชมเชยเมื่อข้าพเจ้าทำความดี | | | | | |
| 20 | ครูให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า | | | | | |
| 21 | ครูให้ความช่วยเหลือเมื่อข้าพเจ้า มีปัญหาด้านการเรียน | | | | | |
| 22 | ครูให้ความเอาใจใส่และห่วงใยข้าพเจ้า | | | | | |

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--------------------------------------|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 1 | ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการเรียน | | | | | |
| 2 | ข้าพเจ้ามีเวลาอ่านหนังสือน้อย | | | | | |
| 3 | ข้าพเจ้าแบ่งเวลาเรียนไม่ถูก | | | | | |
| 4 | ข้าพเจ้าไม่มีแรงจูงใจในการเรียน | | | | | |
| 5 | ข้าพเจ้าเรียนไม่ทันเพื่อน | | | | | |
| 6 | ข้าพเจ้า่วงนอนในขณะที่นั่งเรียน | | | | | |
| 7 | เพื่อนชอบชวนข้าพเจ้าคุยในขณะที่เรียน | | | | | |
| 8 | ข้าพเจ้าไม่ชอบทำการบ้าน | | | | | |
| 9 | ครูให้งานมากเกินไป | | | | | |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริง บ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--|----------------|------|--------------|--------------|------------------------|
| 10 | ข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ | | | | | |
| 11 | ข้าพเจ้าเรียนอ่อนทุกวิชา | | | | | |
| 12 | ครูสอนเร็ว จนทำให้ข้าพเจ้าเรียน ไม่รู้เรื่อง | | | | | |
| 13 | ข้าพเจ้ามักจะลืมเนื้อหาที่เรียนผ่าน มาแล้วง่าย ๆ | | | | | |
| 14 | เนื้อหาบางวิชายากเกินไปทำให้ข้าพเจ้า เรียนไม่เข้าใจ | | | | | |
| 15 | ข้าพเจ้าเรียนไม่รู้เรื่องเพราะไม่ชอบฟัง ครูสอน | | | | | |
| 16 | ข้าพเจ้านำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน ไม่ได้ | | | | | |
| 17 | ข้าพเจ้าไม่กล้าถามครูเมื่อไม่เข้าใจใน บทเรียน | | | | | |
| 18 | ข้าพเจ้ามักจะนำงานอื่นมาทำในขณะที่ครู สอน | | | | | |
| 19 | ข้าพเจ้าไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน | | | | | |
| 20 | ข้าพเจ้าไม่มีเวลาทำการบ้าน | | | | | |



ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) |
|-----|-----------------------------|
| 1 | 13.748 |
| 2 | 11.000 |
| 3 | 8.104 |
| 4 | 9.442 |
| 5 | 8.275 |
| 6 | 6.110 |
| 7 | 9.000 |
| 8 | 9.674 |
| 9 | 6.355 |
| 10 | 10.583 |
| 11 | 10.153 |
| 12 | 7.492 |
| 13 | 7.514 |
| 14 | 9.000 |
| 15 | 10.583 |
| 16 | 6.009 |
| 17 | 25.000 |
| 18 | 6.693 |
| 19 | 13.748 |
| 20 | 7.514 |

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7511

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) |
|-----|-----------------------------|
| 1 | 5.351 |
| 2 | 6.619 |
| 3 | 8.275 |
| 4 | 4.965 |
| 5 | 11.314 |
| 6 | 9.354 |
| 7 | 5.584 |
| 8 | 8.695 |
| 9 | 6.177 |
| 10 | 17.000 |
| 11 | 10.482 |
| 12 | 7.937 |
| 13 | 9.379 |
| 14 | 7.638 |
| 15 | 6.561 |
| 16 | 10.583 |
| 17 | 17.000 |
| 18 | 8.078 |
| 19 | 9.744 |
| 20 | 9.354 |

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8350

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) |
|-----|-----------------------------|
| 1 | 6.110 |
| 2 | 17.000 |
| 3 | 17.000 |
| 4 | 7.638 |
| 5 | 14.895 |
| 6 | 7.514 |
| 7 | 5.292 |
| 8 | 15.875 |
| 9 | 8.275 |
| 10 | 6.355 |
| 11 | 8.275 |
| 12 | 8.275 |
| 13 | 9.000 |
| 14 | 5.227 |

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8029

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) |
|-----|-----------------------------|
| 1 | 6.052 |
| 2 | 9.029 |
| 3 | 7.729 |
| 4 | 7.514 |
| 5 | 11.282 |
| 6 | 11.282 |
| 7 | 11.314 |
| 8 | 14.346 |
| 9 | 10.319 |
| 10 | 9.379 |
| 11 | 13.748 |
| 12 | 17.000 |
| 13 | 7.514 |
| 14 | 7.514 |

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8308

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับเพื่อน

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) |
|-----|-----------------------------|
| 1 | 6.769 |
| 2 | 9.674 |
| 3 | 6.481 |
| 4 | 13.229 |
| 5 | 7.897 |
| 6 | 7.638 |
| 7 | 7.934 |
| 8 | 9.354 |
| 9 | 3.416 |
| 10 | 5.584 |
| 11 | 13.748 |
| 12 | 10.693 |
| 13 | 5.612 |
| 14 | 8.656 |
| 15 | 5.612 |
| 16 | 10.153 |
| 17 | 9.105 |
| 18 | 6.693 |
| 19 | 5.227 |
| 20 | 7.128 |

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8820

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับครู

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) |
|-----|-----------------------------|
| 1 | 6.769 |
| 2 | 9.674 |
| 3 | 6.481 |
| 4 | 13.229 |
| 5 | 7.897 |
| 6 | 7.638 |
| 7 | 7.934 |
| 8 | 9.354 |
| 9 | 3.416 |
| 10 | 5.584 |
| 11 | 13.748 |
| 12 | 10.693 |
| 13 | 5.612 |
| 14 | 8.656 |
| 15 | 5.612 |
| 16 | 10.153 |
| 17 | 9.105 |
| 18 | 6.693 |
| 19 | 5.227 |
| 20 | 7.128 |

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9276

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามปัญหาการเรียน

| ข้อ | ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) |
|-----|-----------------------------|
| 1 | 14.346 |
| 2 | 13.229 |
| 3 | 13.748 |
| 4 | 17.000 |
| 5 | 17.000 |
| 6 | 5.351 |
| 7 | 8.876 |
| 8 | 9.000 |
| 9 | 7.483 |
| 10 | 17.000 |
| 11 | 7.638 |
| 12 | 7.897 |
| 13 | 8.775 |
| 14 | 7.483 |
| 15 | 5.351 |
| 16 | 7.666 |
| 17 | 17.000 |
| 18 | 7.603 |
| 19 | 17.000 |
| 20 | 8.275 |

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9245



ประวัติย่อผู้วิจัย

| | |
|---------------------|--|
| ชื่อ ชื่อสกุล | สุวภัทร แก้วกล้า |
| วันเดือนปีเกิด | 22 มกราคม 2526 |
| สถานที่เกิด | อำเภอเมือง จังหวัดน่าน |
| สถานที่อยู่ปัจจุบัน | 13/600 คอนโดเมืองทองธานี อาคาร T4 ชั้น10/24 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 |
| ประวัติการศึกษา | |
| พ.ศ. 2537 | ประถมศึกษา จากโรงเรียนอนุบาลแพร่ |
| พ.ศ. 2543 | มัธยมศึกษา จากโรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ |
| พ.ศ. 2548 | การศึกษาระดับบัณฑิต (การแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร |
| พ.ศ. 2554 | การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร |

